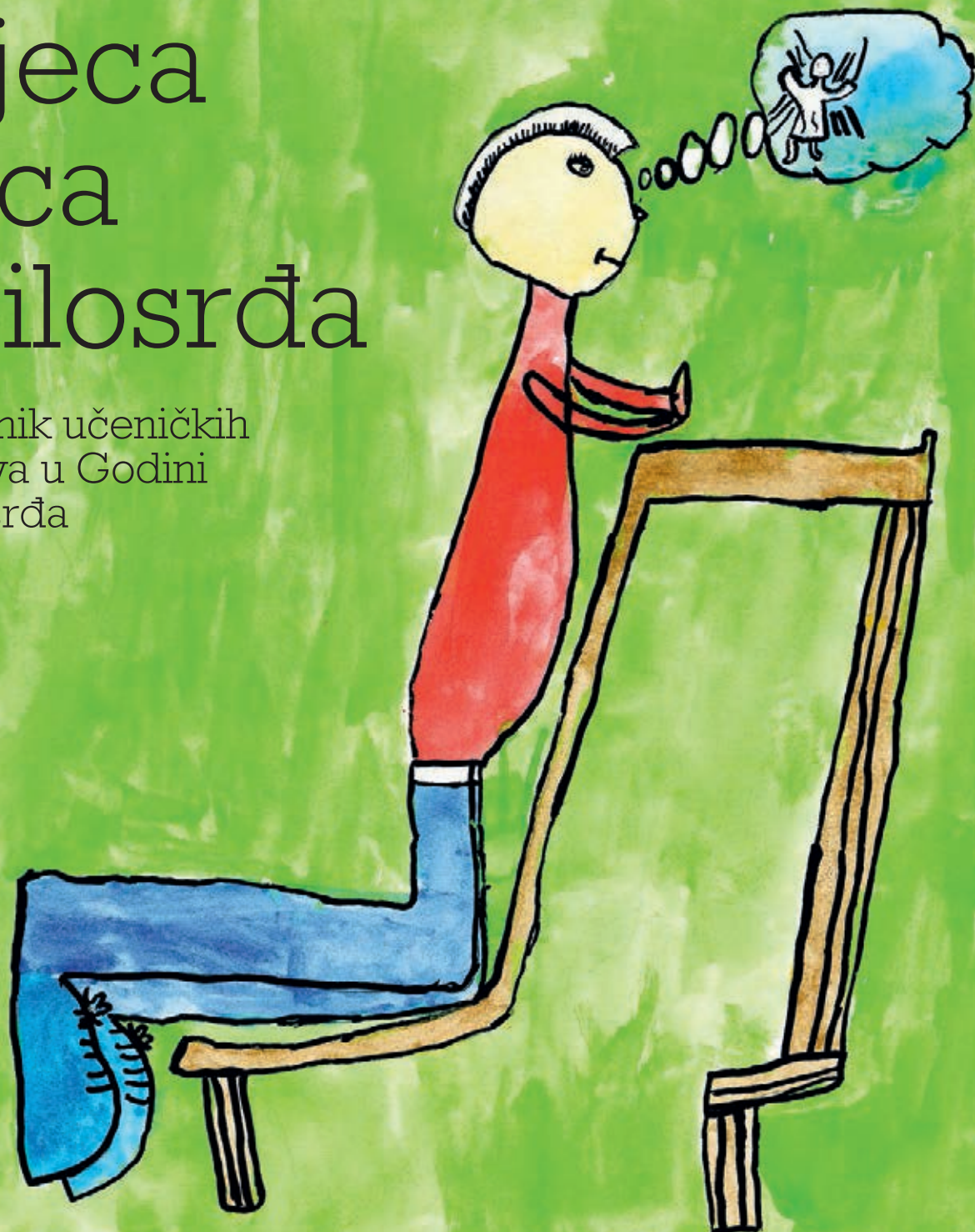
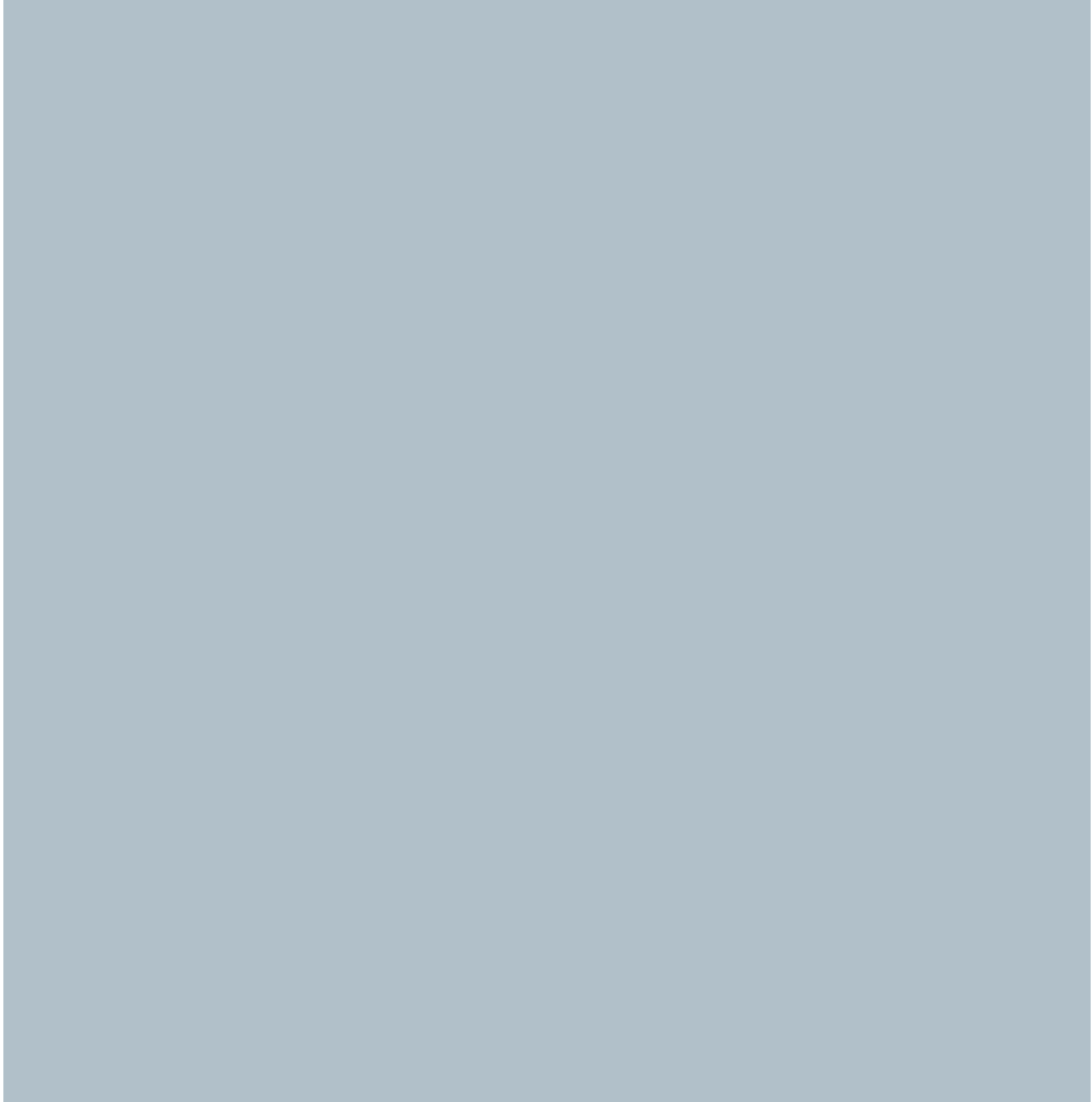

Djeca Oca milosrđa

Zbornik učeničkih
radova u Godini
milosrđa

Djeca Oca milosrđa

Privedile: Marina Šimić i Mirjana Vučica

Nakladnik:

Splitsko-makarska nadbiskupija

Za nakladnika:

mons. dr. Marin Barišić

Pokretač i organizator Natječaja:

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije

Urednik:

mr. sc. Josip Periš

Lektura:

Brigita Mravičić, prof.

Povjerenstvo za likovne radove:

dr. sc. Dubravka Kuščević,
Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu
doc. dr. sc. Dunja Pivac,
Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu
Vesna Šiklič, prof., OŠ Kman-Kocunar, Split

Povjerenstvo za literarne radove:

Brigita Mravičić, prof., OŠ Tučepi, Tučepi
Marina Šimić, prof., OŠ Tučepi, Tučepi
Mirjana Vučica, prof., Zdravstvena škola, Split

Grafička priprema:

Nino Tocigl

Tisak:

SD Print d.o.o.

Naklada:

600 primjeraka

Djeca Oca milosrđa

Zbornik učeničkih
radova u Godini
milosrđa

Split, 2016.

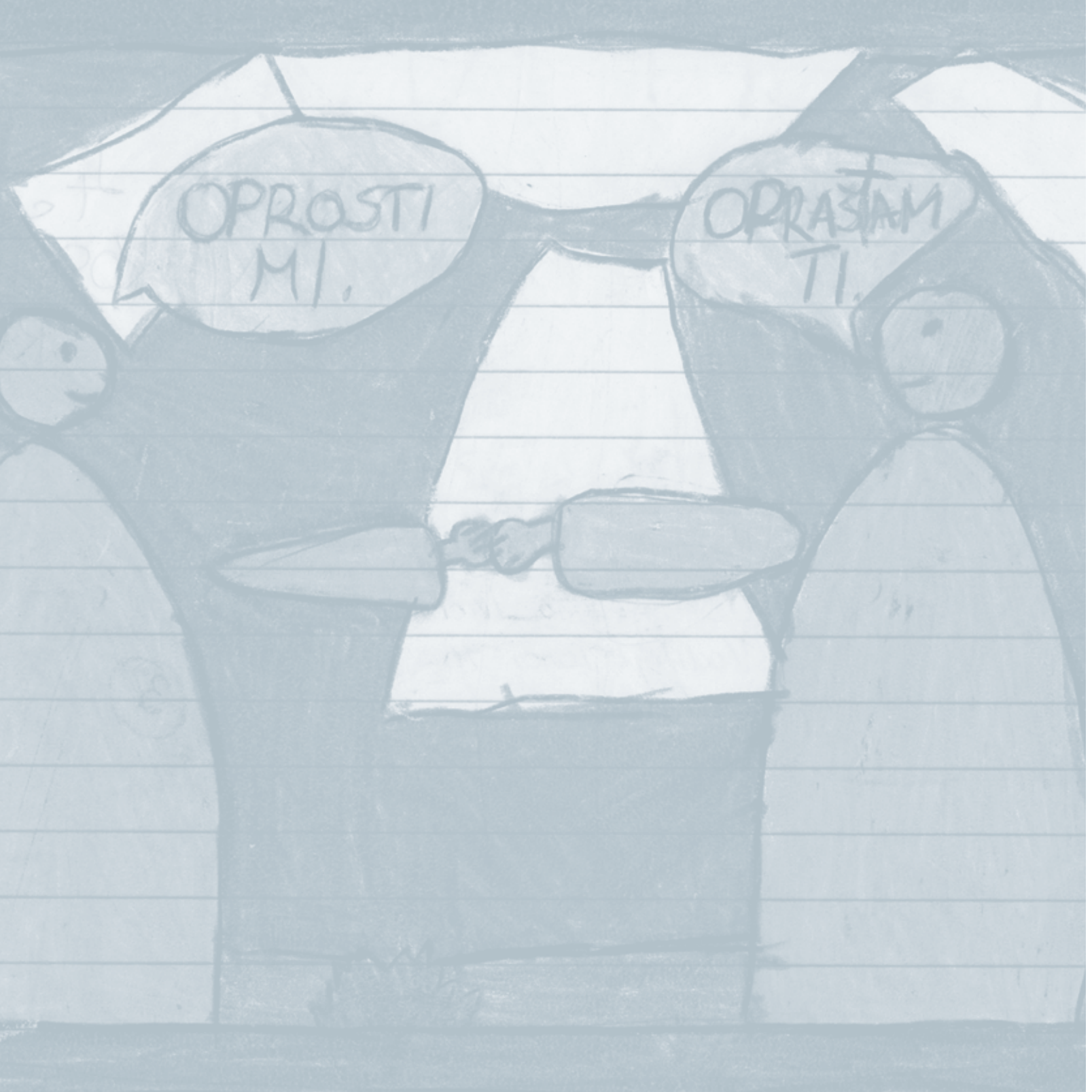
Predgovor

Cijenjeni čitatelji, dragi vjeroučenici!

Prošlo je više od deset godina kako je Splitsko-makarska nadbiskupija, u prigodi proslave 1700 godina grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije, organizirala kroz tri školske godine natječaj literarnih i likovnih radova učenika na temu obitelji, župne zajednice i mjesne Crkve i izdala tri prigodna zbornika najboljih učeničkih radova.

Povodom Godine milosrđa odlučili smo ponovno pokrenuti srca i maštu naših vjeroučenika koji su svojim literarnim i likovnim umijećem iznjedrili ovaj novi zbornik nadahnutog naslova *Djeca Oca milosrđa*. Osim škola s područja Splitsko-makarske nadbiskupije, pozivu su se odazvale i neke škole iz drugih biskupija što nas osobito raduje te još jače potvrđuje opravdanost našeg pothvata.

Tema je pobudila veliko zanimanje kod vjeroučenika i nastavnika jer je, vjerujemo, od iznimne životne važnosti za svakog čovjeka. Vjeroučenici svih uzrasta izražavali su svoje shvaćanje i iskustvo lica Očeva milosrđa s kojim se susreću u svim životnim prilikama, koje žele prepoznati u radosnim i teškim trenutcima. Posegnuli su i za uzorima, svjedocima milosrdne ljubavi uvjereni da je potrebno i moguće nasljedovati Krista kroz konkretna djela ljubavi prema bližnjima. Kroz svoje literarne i likovne radove također su izražavali čovjekovu uzvišenost kad je slobodna duha, ali i shrvanost kad je pogođen grijehom i potreban Božjeg oprostjenja. No, ono što nas na osobit način ugodno raduje, svjedočanstva su iskazane milosrdne ljubavi unutar vlastite obitelji, razreda, škole. Stoga je ovaj zbornik više od skupa učeničkih radova: on je svjedočanstvo i poziv.

Ostvarenje ovog programa možemo zahvaliti trudu ne samo vjeroučenika, nego i vrijednih vjeroučitelja te nastavnika Hrvatskog jezika i Likovne kulture. Primjer ove suradnje još jednom potvrđuje kako je Katoličkom vjeronauku itekako mjesto u školi te kako se vrlo uspješno uklapa u mozaik odgoja i obrazovanja. Vjeronaučni ciljevi se ostvaruju velikim dijelom kroz unutarnje doživljavanje, poistovjećivanje, kritičko promišljanje i izgradnju osobnih stavova naših mladih što je u korelaciji s ciljevima dobrog dijela ostalih predmeta. Zbog toga izražavam veliko zadovoljstvo i želim zahvaliti svima koji su prepoznali vrijednost našeg poziva te se velikodušno odazvali na sudjelovanje.

Nakon što su prispjeli radovi, Povjerenstva za prosudbu literarnih i likovnih radova su odabrala one najuspjelije, priredili prigodnu izložbu i osmislili program predstavljanja Zbornika. Držim to jednim od važnijih ovogodišnjih događaja u našoj Nadbiskupiji!

Dok pozdravljam i izražavam zahvalnost svima koji su na bilo koji način doprinijeli ostvarenju ovoga projekta, na osobit način mislim na vas, dragi vjeroučenici, poštovani vjeroučitelji, nastavnici i ravnatelji, dragi roditelji i odgojitelji te od srca na sve zazivam blagoslov Božanskog milosrđa!

mons. Marin Barišić

splitsko-makarski nadbiskup

Lice Očeva
milosrđa

Zašto je Bog milosrdan?

Jutro je. Srce mi uzbuđeno kuca. Sve miriše. Kao da cvijeće iz mene cvate. Bog me budi kroz zrake sunca. Ustala sam sva vesela. Doručkovala sam i odjenula se. Radost iz mene pršti. Samo mi je potrebna vreća da je u nju stavim i dijelim svim ljudima svijeta. Izišla sam na ulicu. Gledala sam drveće, mirisala cvijeće i uživala u prirodi i suncu. Zašto je Bog milosrdan? pitala sam se. Zašto je stvorio ovaj svijet i nas ljude? Zašto me veseli? Zašto me

u tuzi tješi? Zašto se žrtvovao za nas? Tisuću je pitanja. Najbolje je da to pitam Boga i pozovem ga na razgovor u svoje srce. On će mi sve objasniti.

Doista! Dao mi je odgovor. Šalje me u svijet da svu tu ljubav, koju nosim u srcu, dijelim ljudima koje budem susretala u svom životu.

Ana Strunje, 4. r.

OŠ Mertojak, Split

Voditeljica: Milena Budimir

Andrea Budić, 3. r.

Druga gimnazija, Split
Voditelji: s. Dolores Brkić i
Toni Horvatić

Sudac koji ne osuđuje

Bog je milosrdan. Rečenica koju smo svi čuli bezbroj puta. Jednostavna rečenica od tri riječi. Svi je znamo, ali koliko smo razmišljali o njoj? Milosrđe je snažna riječ. Davanje bez obveze, nesebičnost, dijeljenje. Bog nam je dao mnogo toga. Počevši od nas, pa obitelji i prijatelja, preko mjesta gdje živimo do svemira koji nas okružuje. Sve nam je to darovao, ne očekujući ništa zauzvat.

Ono najvažnije što nam je Bog dao smo mi sami. Čak i ako nemamo mogućnost birati odakle dolazimo, još uvijek možemo odabrati gdje ćemo poći. Bog nam je dao mogućnost birati svoj put. Nije nam putove položio kao karte na stol i rekao da jedan izaberemo. Dao nam je slobodu, da otkrijemo svoje mogućnosti i granice te, kada budemo sigurni donijeti odluku, jer Njemu nikad nije prekasno.

Nije nas učinio vojnicima, da slijepo pratimo njegovu pravila i naredbe. Dao nam je slobodnu volju. Bog je zapravo sudac koji ne osuđuje. Učinio nas je svojim prijateljima. Poštuje nas i voli upravo onakve kakvi jesmo. Zar to nije smisao svega?

Karla Pupačić, 8. r.

OŠ Josipa Pupačića, Omiš

Voditelj: Antun Budimir

Iskra Božje ljubavi

Oče naš,
kao Ti želim postati.
Pokaži mi put da i ja pridonesem
paljenju svjetla života.
Pomozi mi postati iskra
Tvojoj vatri.
Želim postati makar malena grančica
na Tvom ognjištu
ili vatra
koja će rasplamsati srca.

Karmela Storić, 5. r.

OŠ Skalice, Split

Voditeljica: Ana-Mari Marčić

U školi Oca milosrđa

Mi smo djeca dragoga Boga,
On nas čuva od zloga.

Učitelj On je naš,
škola je besplatna,
ne treba ništa dati.

On želi da smo još bolji,
ali prepušta to našoj volji.

Najljepša škola to je,
gdje učiš sačuvati srce svoje.
Da nam glava ostane bistra,
a duša čista.

Učimo ponizno moliti
i sve ljude voljeti.

Srce svoje Bogu dajmo,
za raj se pripremajmo.

Moramo pomagati jedni drugima,
razgovarati, slagati se,
dijeliti i sukoba se riješiti.

Moramo se voljeti i prijatelji biti.

Jer jedno smo svi mi,
pridruži nam se i ti!

Marija Dujmić, 4. r.

Oš Blatine-Škrape, Split
Voditeljica: Sanja Vučković

Ivan Kuliš, 3. r.

Oš Manuš, Split
Voditeljica: Nediljka s. Katarina Čotić

Ima jedan cvijet

Ima jedan cvijet
koji nikad ne vene,
bije je boje,
nosim ga uvijek u sebi
i sad ga darujem tebi
da ga čuvaš,
da se čovjeku ne rugaš.
Taj cvijet mijenja tebe,
dobrotu u tvoje srce unosi.
Taj cvijet se zove Bog.
On je milosrdan,
pomaže ljudima,
ozdravlja bolesne.
Zato je taj cvijet
uvijek u mom srcu.

Ana Jelinić, 4. r.

OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Veronika Galić

Lice Očeva milosrđa

Obitelj koja mi znači sve,
uz koju se s Kristom budim -
lice je Očeva milosrđa.

Ono polje moga *dida*,
oživljena trava i stabla -
lice su Očeva milosrđa.

Kad se igram s prijateljima,
kad zabijem gol i pobijedim -
to je lice Očeva milosrđa.

Kad dobijem dobru ocjenu
i kad se svi vesele -
to je lice Očeva milosrđa.

Kristofer Čović Šarac, 5. r.

OŠ 1. listopada 1942., Čišla
Voditeljica: Ljubica Tabak
(*nagrađeni rad*)

Prije nego što sunce zađe

U utrci s vremenom često se zapitamo jesmo li sve učinili što je potrebno tog dana. Ako nešto ne stignemo napraviti, s lakoćom kažemo: „To ćemo sutra!“ . A sutra opet isto, pa opet isto. Dani idu jedan za drugim i čini nam se da vrijeme, poput pijeska iz pješčanog sata, klizi niz naše dlanove. Svaki je dan nova nada, novi uspjeh ili neuspjeh na našem putu. Na njemu, kao na utabanoj stazi, leže svi naši snovi spremni da ih pokupimo. No, u traženju svojih snova zaboravimo ono glavno, ono što je jedino istina, a to je Bog. On je taj koji na naše nebo stavlja sunce ujutro, a navečer ga pospe zviždama. Često ga zaboravimo jer, jednostavno, trčimo i ne osvrćemo se. Trebali bismo zastati i osvrnuti se, jer On je taj koji nas čuva i onda kad mislimo da nas je ostavio, i kad mislimo da nema krijesnice koja obasjava naš put. Naša sjena nije naša nego Gospodina. Njegova su djela velika.

On neće sakriti sunce našeg neba. On će biti s nama. Čuvat će nas u našim mislima i djelima te nam dati ruku i onda kad se osjećamo kao utopljenici u nemirnom moru. Prije nego što sunce zađe trebamo živjeti molitvu života, trebamo vjerovati, praštati, imati razumijevanja i graditi milosrđe. Nigdje nećemo zakasnuti ako se na trenutak osvrnemo.

Uspjet ćemo samo ako slijedimo Gospodina. On je u kapi kiše, vlati trave, pjevu ptica, šumu mora... On je na našem izlasku, a bit će s nama i na zalasku. Samo uz pomoć vjere možemo učiniti sve prije nego što sunce zađe.

Luka Smoljko, 7. r.

OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Ivka s. Filipa Smoljo

Milosrdni Otac

Naš Otac nam snagu daje
i pruža ljubav svoju,
voli obitelj svaku
pa i moju.

U blizini uvijek se nađe
kad me nevolja snađe.
Dok je On uz mene,
ničeg me nije strah.
Bez Njega bi moje srce
bilo samo prah.

Molitvu mi svaku usliša,
svaku moju riječ pozorno poslušā.
Ljubav je Njegova neizmјerna,
svaka osoba pored Njega je spašena.

Sara Madunić, 7. r.

Oš Ivana Gorana Kovačića, Cista Velika
Voditelj: Hrvoje Rogulj

Dina Kundić, 6. r.

Oš Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

Bog je tu

I kada mi je teško,
i kada mi sve ide po zlu,
sjetim se da nisam sama
i da je Bog uvijek tu.

Kad s pravog puta skrenem,
Ti me pratiš,
svojom dobrotom me
na pravi put vratiš.

Potičeš me kada ne želim
i kada nemam volje,
ohrabriš me i kažeš mi
da ja to mogu bolje.

Svaki dan se Tebi molim,
jer Tebe, Bože, najviše volim.

Giana Petričević, 5. r.

Oš Srinjine, Srinjine
Voditeljica: Marina Jelić

Božja dobrota

Ne može ništa na svijetu
utješiti sjetu,
osim Božje dobrote
i ljubavi bez strahote.
Bez uvjeta i mozganja
neka istina odzvanja.

U Njega vjeruj,
sebe mu daruj!
Jer te je stvorio,
ljubav ti poklonio.
Primit će te u raj
u blistavom sjaju.

Materijalnim se ne zanosi
i velikim novcem ne ponosi.
Bog skromne ljubi
i nikada nikog ne izgubi.

Božena Juginović, 3. r.
Obrtnička škola, Split
Voditelj: Ivica Pavela

Podno križa

Isus je nosio težak križ pa sam mu htjela pomoći. Ljudi su ga vrijeđali i pljuvali. Pokušala sam ga obraniti. Isusa su pribijali na križ i htjela sam ga spasiti. Čekala sam nekoliko sati. Nisam mu uspjela pomoći. Onda sam čula Isusa kako moli: „Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!“ Znala sam da je Isus morao umrijeti i spasiti nas svojom smrću.

Jenny Perić, 3. r.
OŠ Brda, Split
Voditeljica: Nevenka Grbeša

Isuse, daj mi milosrdno srce

Isuse, daj mi dobro srce
da dobra djela činim
i onima koje ne volim.
Isuse, molim te,
čuvaj moju dušu.
Isuse, pogledaj u moje srce.
Reci što moram činiti na zemlji
da u raj dođem vrijedna.
Molim te, zaboravi moje grijeh
i pogledaj u moje srce,
- da jednog dana bude kao tvoje.

Daphne Elena

Počizis Jurenić, 3. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Ivana Vukosav

Toma Zlodre, 4. r.

OŠ Marjan, Split

Voditeljica: Anđelka Vugdelija

(nagrađeni rad)

Most ljubavi

Dijete je kao ptica mila,
ali ponekad je slomljenih krila.
Trbušćići gladu izmoreni,
dani granatama označeni.
Žalost i tuga...
Ono ostade bez druga.

Čovjek može taj jad prekinuti,
milošću se Božjom napojiti,
dane u radost pretvoriti,
srce Njemu i bližnjemu pokloniti.
I to srce Bogu dato,
vrijedi više nego suho zlato.

Smiluj nam se, dragi Bože,
nek se Tvoje riječi množe.
Milosrdem puna srca,
i Božja i ljudska,
most ljubavi neka spoji
i nikad nas ne razdvoji.

Roko Razmilić, 5. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Ivana Vukosav

Milosrdni Bože

Ti si nam dao sunce, livade,
cvijeće i nešto više -
kada nas mama
u kolijevci njiše.

Dao si nam more,
brijeg i snijeg,
radost i veselje,
igru i smijeh.

Kada idemo spavati,
ostanemo u tami,
ne bojimo se
jer smo s Tobom,
nismo sami.

Eva Đogaš, 4. r.

OŠ Marjan, Split

Voditeljica: Dijana Čubelić

Karla Bandić, 4. r.

Druga gimnazija, Split

Voditelji: s. Dolores Brkić i

Toni Horvatić

Molitva milosrdnom Ocu

Iako ne znam koje su boje Tvoje oči,
znam da je Tvoj pogled blag.
Iako ne znam kakve su Ti ruke,
znam da je Tvoj dodir nježan.
Iako ne znam kakva su Ti stopala,
znam da njihov trag moram slijediti.
Iako ne znam boju Tvoga glasa,
znam prepoznati Tvoj poziv.
Iako ne znam kakvo Ti je lice,
znam da je na njemu osmijeh.

Iako ne znam gdje je Tvoj dom,
znam da ćeš mi pokazati put k njemu.
Milosrdni Oče,
Ti si uzrok moga postojanja,
moj početak i moj beskraj,
moja utjeha i moja nada.
Stoga Te molim,
da uneseš boje radosti u moj život.
Da me podigneš kad se spotaknem,
da me zagrliš kad sam sama,
da me ozdraviš kad sam bolesna,
da doneseš mir i zajedništvo u moj dom i
sve domove moje domovine.
Da svojom mukom na križu izbrišeš moje
grijehe,
da nahraniš moju dušu svojom snagom,
te da nas, po svome milosrđu,
primiš u kraljevstvo nebesko.
Oče, znam da sam grješna,
da podliježem ljudskim slabostima,
da Te nisam dostojna.
Ali, također znam,
da Tvoja beskrajna ljubav
nadilazi sve zlo ovoga svijeta,
da je Tvoje milosrđe neizmjerljivo.
I zato Te molim:
vodi me putem vjere, nade i ljubavi!

Lea Pupačić, 8. r.
OŠ Josipa Pupačića, Omiš
Voditelj: Antun Budimir

Do Boga dolazimo ljubeći

Kad pogledam u nebo, pomislim na Boga
i zapitam se koliko koraka ima
do kraljevstva Njegova?
Zapitam se koliko je daleko
te kako mogu ući u nešto tako sveto?

Onda malo stanem, razmislim i shvatim:
do Boga mogu tako
da ljubav primim pa vratim,
da ljubim bližnjeg svoga,
da ne psujem na Boga.
Do Boga također mogu tako
da gladnoga nahranim, žednoga napojim,
da grešniku pogrešku ne pamtim.
Jer svi smo mi ljudi, svi smo Božje tijelo.
Svi smo djeca milosrdnog Oca,
Njegovih smo ruku djelo.

Toma Šiklić, 7. r.
OŠ Plokite, Split
Voditeljica: Miranda Banovac

Hvala Ti na milosrđu, Gospodine

Ti, Gospodine, ne odustaješ od mene. Nudiš mi milosrđe, priliku za bolje, kartu za vječni život. Koliko puta si me stavio u beznadne Abrahamove kušnje?! Ti bi svaki put zaustavio moju ruku i pokazao na onaj grm u kojemu je bilo isprepletano nešto bolje za mene. Hvala Ti na milosrđu, Gospodine!

Kada sam se kao maleni David borila s poteškoćama života koje su bile poput gorostasnog Golijata, Ti me nisi ostavio, već sam se borila dalje pod tvojom zaštitom. Hvala Ti na milosrđu, Gospodine!

Kada sam kao Mojsije prognana od ljudi bježala kroz pustinju svakodnevice, Ti me nisi ostavio već si me predodredio za važne životne zadaće. Hvala Ti na milosrđu, Gospodine!

Kada su me osuđivali i kamenovali zlom i pogrdama, Ti nisi dopustio da mi itko sudi i nanese zlo.

Kada sam kao Petar upala u vodu jer ti nisam vjerovala, kad sam sumnjala u Tvoje riječi, Ti si mi pružio ruku, izvukao me, oprostio mi. Hvala Ti na milosrđu, Gospodine!

Svakodnevno činim stvari protivno Tvojim volji. Svi smo mi pomalo nevjerni Toma koji sumnja, koji trebaju vidjeti i čuti. A Ti se i dalje

dokazuješ i pokazuješ u svim dijelovima našega života. Hvala Ti na milosrđu, Gospodine!

Bruna Jurić, 4. r.

Ekonomsko-birotehnička škola, Split

Voditeljica: Draga Kegalj
(nagrađeni rad)

Prsten

Ja sam prsten koji nečiju ruku krasi,
svu požudu i ljutnju gasi.
Ja sam prsten koji na prstu sja,
ljubav, povjerenje - to sam ja.

Mladi sin oca stara,
bahatošću svojom, ocu srce para.
Preobratio se i vratio ocu svome,
stari otac se radovao tome.

Nastalo zlo i tama kod starijeg sina,
srce ispunila ogorčenost i ljutina,
ljubomora je njegova dosegla nebo,
njemu je dio proslave trebao.

A otac mudri bez imalo ljutnje,
bez srama, bez šutnje,
radost svoju podijelit htio je svima -
samo da njegova sina napusti tmina.

Mihovil Mioč, 3. r.
OŠ Ljubljana, Zagreb
Voditeljica: Blanka Višić
(nagrađeni rad)

Prsten je na ruci sina moga,
da proslavi njegov povratak u ruke Boga.
Prsten je simbol ljubavi, simbol sreće -
pomoći će ti shvatiti kako život se kreće.

To je prsten koji svaki čovjek treba,
da izbjegne sotonu koja svuda vreba.
Kad ti srce preplave žalost i tuga,
ovaj prsten je za tebe kao šarena duga.

Dragi prijatelju, milo moje dijete,
dragi prijatelju, cijeli vjerni svijete,
prsten ti želim staviti na prst,
da svi budete Božje loze trs.

Iz tog prstena razvit će se mlado janje,
tako malo, da ne može manje.
Ovaj prsten na svoje čiste ruke stavite rado,
jer smo svi mi jedno veliko Božje stado.

Toni Babić, 7. r.
OŠ Opuzen, Opuzen
Voditeljica: s. Marinela Delonga

Milostiv si, Gospodine

Milostiv si, Gospodine!
U Tvojim ruci moj je svijet.
Štiti me od svakog zla
i pokaži mi pravi put.
Samo milost Tvoga srca
moje srce čuva,
samo Tvoja milost
vodi mene putem vječne ljubavi.
Tvoje su riječi meni sve.
Zovi me!
Ako nekad s Tvoga puta skrenem,
vrati me!
Gospodine,
život moj dar je Tvoje milosti,
daj da uvijek kleknem
pred slikom Tvoje svetosti.
Tvoje ruke nek' su meni krila.
Tvoje riječi utjeha i snaga,
a moj život dokaz
da sam uvijek Tvoja bila.
Neka Tvojim milostim
uvijek kliču anđeli,
neka svako srce
bude puno ljubavi!
Gospodine, daj da moje srce
uvijek ima mirne sne,
jer samo čovjek

koji od Tvoje milosti živi,
može oprostiti sve.
Znam da samo ona nema kraj.
I kad ova zemnost jednom prođe,
povedi me u raj!
Milostiv si, Gospodine.
U Tvojim ruci moj je svijet.
I Tebe ljubiti ću, ljubiti zauvijek.

Marijana Krivić, 8. r.

OŠ dr. fra Karla Balića, Šestanovac
Voditeljica: Ruža s. Branimira Lozo

Otac koji voli

Smiluj se nama, Oče,
pastiru naše sreće.
Ti si utjeha siromašnima
i pomoć bolesnima.
U mom životu Ti si nada,
plamenom svjetlosti oslikana.
Ti si Otac koji voli
i kojemu se rado molim.
Ljubavlju si me obdario i
svako jutro probudio.
Iskoristit ću ovaj trenutak,
ne da Te nešto molim,
već da Ti se zahvalim
što si me naučio da volim.

Daniela Perkov, 6. r.
OŠ Dugopolje, Dugopolje
Voditelj: Hrvoje Rogulj

Luka Ciberlin Dlesk, 2. r.
OŠ Dugave, Zagreb
Voditeljica: Ida Blažević

Koračaj stazom svjetla

Beskrajna je ljubav Gospodnja.
Neizmjerna je milost Boga Oca
koju si Ti Kriste,
lik Boga milosrdnoga,
pretvorio u riječ
i predao nam tajnu vjere.

Ljubi i prigrli svoga bližnjega,
ljude ne dijeli, već ih zovi braćom
i sestrama,
očisti srce i dušu od grijeha i poroka.
Koračaj stazom svjetla, Kristova nauka.
Milosrđe, ljubav i vjera jedini su pravi put,
jedina istina.

Kako samo bijahu sretni ljudi
što te uistinu Kriste ugledaše, dotaknuše,
što osjetiše Tvoj pogled, Tvoj dodir,
što poučiše darovanim riječima.
Blagoslovljeni, a slijepi ni ne znajući
u lice Boga milosrdnoga gledajući.

Josipa Matanović, 2. r.
Prva gimnazija, Split
Voditeljica: Anita Vuletin
(na zamjeni Ana Žaja)

Oče, hvala ti!

Milosrdni Otac ispravno je postupio oprostivši grijeh svome sinu. To što mu se izgubljeni sin vratio, bila je uistinu posebna prilika. Kao izgubljeni sin, doživljam to ovako:

Sretan sam što mi je Otac oprostio. Bilo me sram, nakon svega što sam učinio, stati pred Oca. Očeva ljubav dala mi je snagu. Vratio sam se i rekao: „Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom. Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom...“

Nisam dovršio ni rečenicu, a Otac mi je opro-

stio i priredio gozbu. Moj brat je bio ljubomoran i nije se s nama veselio. Otac mu je rekao: „Sine, ti si uvijek sa mnom. Sve moje i tvoje je. Trebamo se veseliti i radovati, jer ti ovaj brat bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i nađe se“. Oče, hvala Ti što si mi oprostio. Uvijek ću Ti biti zahvalan!

Mihovil Parčina, 5. r.

OŠ Manuš, Split

Voditeljica: Nediljka s. Katarina Čotić

Karla Senta, 6. r.

OŠ don Mihovila
Pavlinovića, Metković
Voditelj: Tomislav Medak
(nagrađeni rad)

Želim biti poput Isusa

Milosrđe je oprostiti svaki dan ispočetka kao što Isus oprašta nama. I kad me jako boli i kad sam ljuta, milosrdna sam prema svojoj sestri. Ona mnogo toga ne može sama pa joj pomažem. U njoj vidim Isusa za kojega sam tu. Kada je žedna, dam joj piti. Kada je gladna, dam joj jesti. Kada želi van, odvedem je u šetnju. Kada joj je dosadno, igram se s njom. Kada želi nešto gledati, upalim joj televizor. Kada je tužna i kada plače, utješim ju. Iako ne vidim svaki put Isusa u njoj, jer me zna udariti, jer mi zna biti teško, nekad mi se i ne da nešto učiniti za nju. Ali, svejedno, učinim što god treba jer želim biti dobra i milosrdna kao što je bio Isus.

Veronika Visković, 4. r.

OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Dijana Čubelić
(nagrađeni rad)

Njegovo lice

Dragi su mi sati
kad mogu svoje misli
Njemu dati.
Vremena ova
nekad su teška,
a Njegovo lice
kao da mi se smješka.
O životu On me uči,
kakva s prijateljicama,
a kakva doma trebam biti.
A blag osmijeh vjeroučiteljice,
kad o Njemu govori,
otvara mi svjetove
novih životnih otkrića.
U noći
kada sklopim ruke,
tada provedem najljepše
trenutke.

Antea Grabovac, 6. r.

OŠ „Ivan Leko“, Proložac
Voditeljica: Maja Ivanko

Otvori mi oči

Gospodine,
otvori mi oči
da vidim
i ono što ne vidim.
Daj da Te vidim
u potrebnima,
u dobroti,
pomaganju
i prinošenju kruha i vina.
Molim te,
daj da Te prepoznam
u svojoj Prvoj pričesti.

Bartul Mustapić, 3. r.

OŠ Brda, Split
Voditeljica: Nevenka Grbeša

Krist je naš put

Imamo jedan život, jednu priliku pokazati kakvi smo. Ljudi će nas pamtiti po malim stvarima koje su njima značile kao što je: jesmo li pomogli kad smo mogli, jesmo li uzeli lakši ili teži put u životu, jesmo li nekoga prevarili da bismo dobili što smo htjeli? Varate sebe, ali i druge kad ne pokažete svoje najbolje izdanje. Možda ne znate, ali jedan osmijeh, jedna riječ može promijeniti osobu, situaciju i tako pridonijeti ljepoti svijeta.

Isus je uvijek dobro postupao i žrtvovao se za nas. Kad se Njega sjetim, pokušam napraviti nešto dobro jer mislim da je zaslužio. Kao Isus ne možemo biti, ali se možemo potruditi biti što bolji.

Je li vas itko ikada razveselio riječju, osmijehom ili djelom? Tako se vaš brat ili sestra osjećaju kad im napravite ili kažete nešto lijepo. Možda mislite da s time niste ništa postigli, ali drugoj osobi to možda znači sve. Čineći dobro, možda ste utjecali na nekoga da napravi nešto slično.

Suzana Jukica, 8. r.

OŠ Bol, Split
Voditeljica: Sanja Đivanović

Nika Jurković, 3. r.

OŠ Ljubljana, Zagreb
Voditeljica: Blanka Višić

Točno u tri sata

Moja župa Porodjenja
Blažene Djevice Marije se zove,
tu dolaze svi oni
koji se mole i Isusa vole.

A moli se svakoga dana,
u isto vrijeme,
točno u tri sata,
kada je prestalo kucati srce
našeg ljubljenog Isusa, brata.

Isus je umro u mukama teškim,
na križu propet, u visine.
Njegove posljednje riječi su bile:
„Oče, oprosti im jer ne znaju što čine“.

Svetoj Faustini obećao On je,
tko ljubav ište i njemu se moli,
milosrđe vječno podarit će,
mrtvima na nebu i nama na zemlji, doli.

Njegovo milosrđe osjetim svakog dana:
u kući, u školi, ali i u srcu mom.
Jer, Isus me voli i njegova sam
dušom, tijelom i snagom svom.

Mia Mužinić, 2. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

Molitva milosrdnom Isusu

Dragi Isuse,
želim biti baš kao Ti – milosrdna.
Želim se pretvoriti u Tvoj odraz.
Pomozi mi, Gospodine, da moje oči
gledaju milosrdno.
Pomozi mi shvatiti kolika je vrijednost
Tvoje ljubavi.
O dobri, dragi Isuse, pomoz mi da moje milosrđe
postane veliko kao odavde do neba.
Nagradi one koji su milosrdni, jer takvima je
mjesto s Tobom u raj.

Antea Števanja, 4. r.

OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Dijana Čubelić

Na poljima zelenim

Na poljima zelenim,
na brežuljcima raskošnim,
Isus u bijeloj haljini,
za njim sva djeca svijeta.
Iznad velikog oblaka,
Božje lice sve nas gleda.

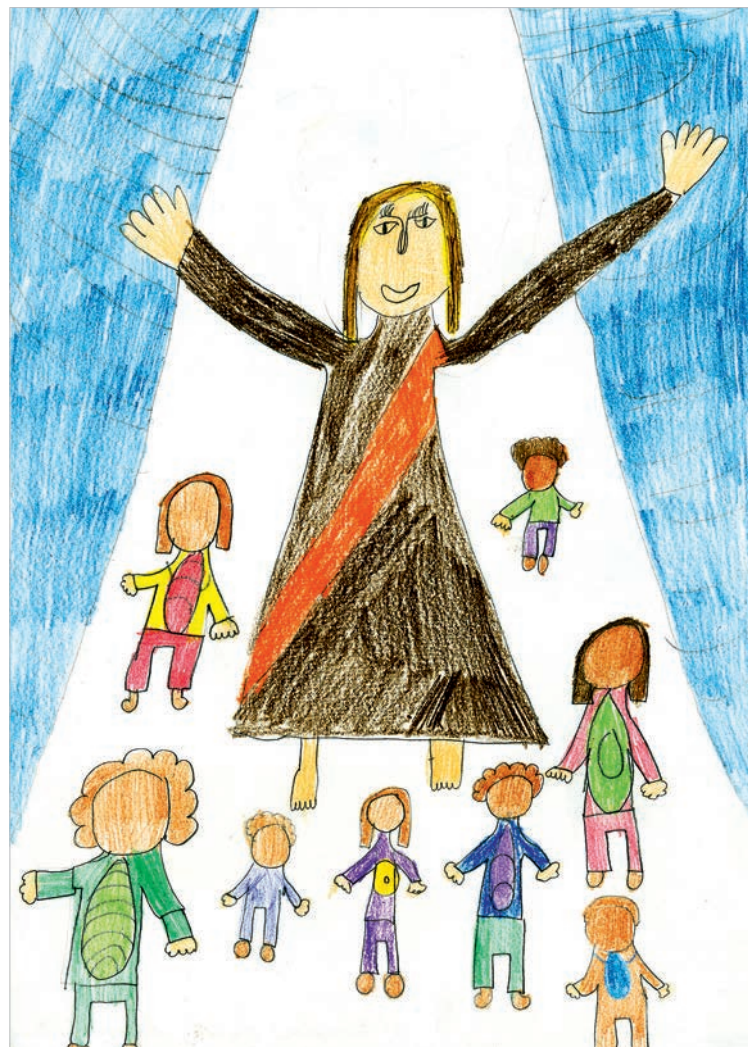
U duši osjetim:
Isus me zove,
srce mi blago dodiruje.
Navečer se pomolim,
a Njegovo svjetlo u sobi zasja.
U snovima vidim Isusa na putu.

Njegovo lice moje lice žari.
Dok me Isus zove,
trešnjje, smokve i breskve
Njegovim se glasom hrane.
I cvijeće u svim bojama cvate
pod Njegovim stopama i pogledima.

Isus se smije
u cvrkutu ptica
i u glasu moje mame.
U Kristovom licu
i moje će srce
Očevim milosrđem gorjeti.

Sara Dinčić, 5. r.

OŠ 1. listopada 1942., Čišla
Voditeljica: Ljubica Tabak
(nagrađeni rad)

Jelena Blažanović, 3. r.

OŠ Bogoslava Šuleka, Slavonski Brod
Voditeljica: Ivana Čabraja

Iskaznica milosrdnog Boga

Milosrđe znači otvoriti srce. Ono je Božji stav koji grli, iskaznica našeg milosrdnog Boga. Ovom čovječanstvu potrebno je milosrđe jer ono nosi duboke rane. Rane su posljedice zla i grijeha. Otac nikada nije prestao pokazivati svoju božansku prirodu. Poslao je svoga Sina kako bi nas naučio voljeti, kako bismo preko njega dobili milosrđe. Isus je ušao u muku i smrt, svjestan velikog otajstva ljubavi koje će usavršiti na križu. Očima upravljenima na Isusa, na njegov milosrdni pogled, doživljavamo ljubav Presvetog Trojstva. Zadaća koju je Isus primio od Oca bila je otkrivanje otajstva božanske ljubavi u njenoj punini. Njegova Osoba je sama ljubav. Ono što je pokretalo Isusa u susretu s ljudima, nije bilo ništa drugo nego milosrđe kojim je čitao srca onih koje je susretao. Milosrđe je sila koja prevladava sve prepreke, ispunjava srce ljubavlju, donosi utjehu kroz oprost. Isus potvrđuje da milosrđe nije samo djelovanje Oca. Ono postaje mjerilo za potvrđivanje tko su uistinu njegova djeca. Pozvani smo i mi iskazivati milosrđe, jer je ono najprije iskazano nama.

Iva Ćurković, 1. r.

Franjevačka klasična gimnazija, Sinj
Voditeljica: Silvija Vučković

Najveće milosrđe

Milosrđe je početak svega,
svaki čovjek ga treba.
Milosrđe se prima i pruža,
to je kao vijenac ruža.

Najveće milosrđe je Isus sam,
On utjehu daje nam.
Milosrđe je beskrajno
i čini se nestvarno.

Mi put milosrđa moramo pratiti,
što je milosrđe moramo shvatiti.
Zbog milosrđa grijesi se opraštaju,
zbog milosrđa se nove prilike rađaju.

Vlatka Škegro, 5. r.
OŠ „Ivan Leko“, Proložac
Voditeljica: Maja Ivanko

Zrno milosrđa

Dragi Bog je u kutak naših srdaca smjestio jedno zrnce milosrđa koje može uroditi plodom i izrasti u veliku biljku ako ga nježujemo. Umjesto vodom moramo ga zalijevati dobrotom, a umjesto sunca trebaju ga grijati ljubav i dobra djela. Trebamo biti milosrdni. Kao što Bog oprašta nama i mi opraštajmo drugima. Možda neki ljudi zrnca u svom srcu ne mogu dobro njegovati. Zato je u Bibliji i u Crkvi veoma lako pronaći upute.

Treba se nadati da će naša zrnca na kraju biti dobro odnjegovana i uroditi plodom.

Ivana Mikas, 6. r.
OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

Molitva

Isuse, daj mi milosrdno srce
jer želim svima naviještati o Tebi -
vjernicima i nevjernicima.

Da dijelim i budem dobar kao Ti,
da više molim i volim,
da mi srce bude svježije,
uvijek i zauvijek!

Lovre Baković, 3. r.
OŠ Sućidar, Split
Voditeljica: Ivana Vukosav

Alen Bilić, 3. r.
OŠ Ljubljana, Zagreb
Voditeljica: Tatjana Jurić

Isus nas voli

Isus voli sve nas,
cijelom svijetu
On je spas.
Pruži mu ruku,
zaboravi na muku,
odvest će te u raj,
tamo je lijepo znaj.
Kad upoznaš Njega
nema više bijega,
srce obuzme toplina,
život postaje milina.
Ljubav Njegova
jača je od svega.
Milosrđe Njegovo upoznaj,
više o Njemu doznaj.
Isus te voli,
Njemu se moli.

Petra Domazet, 4. r.

OŠ Mejaši, Split
Voditeljica: s. Marijanka
Dominiković

Uskrsli Isus na putu s nama

Uskrsli Isuse,
Ti si uvijek s nama
na svakom našem putu
vjere, ljubavi, kušnje.
Ti si s nama iako
Te svaki put ne prepoznam
i znam da si Ti uvijek s nama.
Uskrsli Isuse,
Ti si vječna ljubav,
vječni život
i put našeg spasenja.
Hodajući Tvojim putem
postajemo bolji ljudi.
Uskrsli Isuse,
daj da zauvijek ostanemo
na Tvome putu.

Leona Miletović, 3. r.

OŠ Brda, Split
Voditeljica: Nevenka Grbeša

Tvoje srce

Izvor milosrđa srce je Tvoje,
koje uvijek kuca za nas
i nikada ne pita tko je,
nego te prima
i poziva na spas.

Milostiv si Ti, o Bože moj,
predajem Ti život svoj,
jer želim u Tvojim milosti biti
i o Tvojim milosti sniti.

Primi nas Bože
u milost svoju,
vjerujem čvrsto,
doći ćemo u velikom broju.

Marija Pezo, 5. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

Očev dar

Milost je dar koji od tebe primam Oče,
grije mi srce, veseli mi dušu.
Vjero moja, snage mi daj
da milošću gledam na svijet i ja.

Milost je znak po kojem
kršćane prepoznaje svatko.
Oče, snage mi daj
da milosrdan budem i ja!

Filip Puharić, 5. r.
OŠ o. Petra Perice, Makarska
Voditeljica: Ružica Renić

Hana Velagić, 8. r.
OŠ kneza Mislava, Kaštel Sućurac
Voditelj: Rudi Milat

Tvoja milost, Isuse

Milost Tvoja, blagi Isuse, zrcalo je svega.
Milost Tvoja, odaziva se u radosti brijega.
Tvoje lice ozari bjelinu planine
i sve ptice što vinu se u nebeske visine.

Tvoja predivna milost budi sve ljude.
Tvoje plemenite ruke nikome ne sude.
Tvoje vedre, milostive oči
rasvijetlile su naše tamne noći.

Ti si dar Očeva strpljenja,
milosrđe Tvoje odraz je spasenja.
Oprosti nam, Isuse, zbog našeg krivog suda -
Tvoje lice odraz je Očeva milosrđa.

Katarina Perica, 1. r.
SŠ Ivana Lucića, Trogir
Voditeljica: Anita Vuletin
(zamjena Ana Žaja)

Krist - lice Očeva milosrđa

Krv je svoju prolio,
za naše duše molio.
Podnio je svaki ožiljak,
za nas On je bio jak.

Milost u Njegovim očima,
neprospavanim noćima,
dana je za ljubav i za spas.

Iza sebe ostavio je nadu
da ustanemo pri svakom padu.
Idi, potrči Mu u zagrljaj
i budi siguran da ćeš vidjeti raj.

Pruži ruke svome Gospodinu,
u srcu svome spoznaj Istinu.
Moli, radi, milost drugom daj
i spašen bit ćeš znaj.

Antonio Vetma, 7. r.
OŠ Trstenik, Split
Voditeljica: Josipa Stipica

Svjedoci
milosrđa

Poput Petra

U cijeloj Bibliji meni je najzanimljiviji Petar i njegov odnos s Isusom. Nakon što ga je triput zatajio, Isus mu je dao novu priliku. To je smisao Godine milosrđa. Niz prilika. Najveća prilika je primiti Isusa nanovo u svoje srce. Svi su pozvani i svima je to dopušteno učiniti, ukoliko žele.

Bog je svemoguć, ali nam nije oduzeo slobodnu volju nego je htio da sami odabiremo svoj put. Taj put neće biti težak ako je Isus uz nas i u nama. To pokazuje Petar:

„Petre, voliš li me?

Da, Gospodine.

Petre, voliš li me?

Da, Gospodine.

Petre, voliš li me?

Da, Gospodine, Ti sve znaš, Ti znaš da Te volim.“

Iako ga je Petar iznevjerio, Isus mu daje novu priliku i zna da će na njegovim rukama sagraditi svoju Crkvu. Gospodin zna da ga mi u dubini duše nosimo, no nekada

nas pušta da zavapimo za njim, da ga sami pronađemo. Petar ga je zatajio, ali to ne čini njegovu vjeru manjom već pokazuje da je samo čovjek. Petar se pokajao, imao je Gospodina u sebi, vrlo brzo ga je pustio da ispliva na površinu.

Znaš da je Gospodin u tebi jak ako te kušnje današnjeg svijeta ne mogu spriječiti da živiš s Kristom u sebi. Trebamo se oduprijeti svim primamljivim stvarčicama koje nam se olako bacaju pred noge. Isus je toliko propatio! Ostati vjeran je najmanje što možemo učiniti za Njega. Tako je milosrdan, pun oprost i strpljenja.

Možemo se mi nazivati vjernicima jer prisustvujemo euharistiji i molimo se, ali ako svoju vjeru ne provodimo u djelo, nismo pravi vjernici ma koliko to tvrdili. Lijepo je razgovarati s Bogom, moliti. No, pravi kršćani postajemo

tek onda kada u malim stvarima i žrtvama tražimo Isusa i Njegovo milosrđe. Baka s vrećicama pokušava prijeći cestu? Što čekaš, vjerniče? Trči, pomози joj. Sumnjaš da je prosjak prevarant? Svejedno mu pomози. Vidiš majku s djetetom u kolicima kako se muči sići niz stepenice? Uzmi dijete i kolica, imaš jake, mlade ruke i zdrave noge. Oslobođi svog Isusa! Najsretniji je kad činiš druge sretnima.

Dea Dolores Javorčić, 1. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić
(nagrađeni rad)

Pomoć u matematici

Prije dvije godine, u razredu sam svakog dana gledala prijateljicu kako se muči s novim gradivom. Bilo mi ju je jako teško gledati, a ne pomoći. Iz dana u dan bilo joj je sve teže i teže jer se stalno gomilalo novo gradivo. Bila je to matematika koja meni jako dobro ide. Nakon dva tjedna odlučila sam joj pomoći, a ona je na to pristala.

Moja prijateljica i ja smo se sastajali kod nje

utorkom i četvrtkom po dva sata. Shvatila je da matematika i nije toliko teška, samo je potrebno malo više se potruditi.

Za mjesec dana u matematici je bila dobra kao i ja. Bilo joj je drago što je uspjela. Obje smo se osjećale jako dobro.

Lucija Perišin, 5. r.

OŠ Marjan, Split

Voditeljica: s. Jelena (Jelka) Marević

*Žalosna
utješiti*

Antonia Litović, 1. r.

Druga gimnazija, Split

Voditelji: s. Dolores Brkić
i Toni Horvatić

Moji uzori

Kada mi je teško, zamolim svetce za pomoć. Oni mi pokažu Isusov put. Na tom putu nije lako, ima mnogo prepreka. Svetci su tu i da mi pomognu. Oni su svjetlo mojoj stazi. Svijetle poput svjetionika. Bez njih mi je teško. Izgubim se kao ribica u oceanu. Oni mi pomažu nositi križ života, kao što je Šimun Cirenac pomogao Isusu. Nakon puno padova i još više uspona, doći ću u kraljevstvo Božje. Svetci će mi pomoći. Oni su moji uzori.

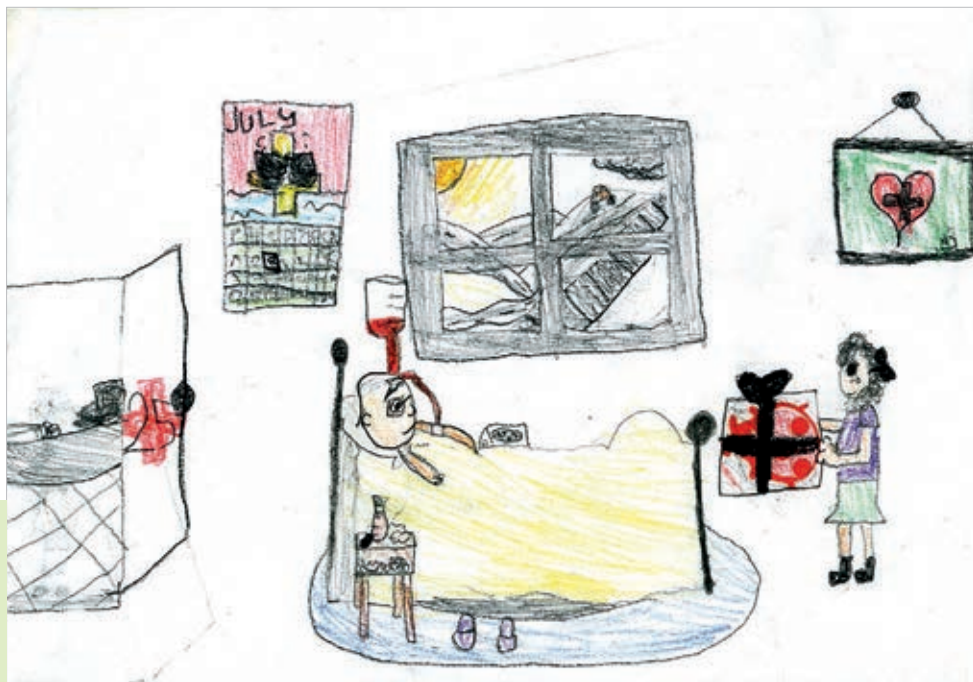
Kristijan Prološić, 6. r.
OŠ Blatine – Škrpe, Split
Voditeljica: Sanja Vučković

Ena Garić, 4. r.
OŠ Bol, Split
Voditeljica: Željka Retelj

Put u kraljevstvo Božje

Siromaha možemo odjenuti najljepšim ruhom na svijetu,
žedna možemo napojiti i rosom na cvijetu,
gladnu možemo dati koricu kruha iako nemamo mnogo,
putnika primiti u kućicu skromnu i malenu,
u naša srca,
bolesna liječiti i paziti kao samoga sebe,
zarobljenika pustiti u bijeli svijet da nije zatočen kao zvijer,
a mrtve pokopati i za njih moliti.
Puno toga možemo na putu u kraljevstvo Božje!

Marija Kujundžić, 5. r.
OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Ivka s. Filipa Smoljo

Svjetionik milosrđa

Plovimo, nošeni vjetrom,
u oceanskom beskraju.
Našu luku zapljuskuju valovi i kidaju vjetrovi.
Izgubljeni i sami, vapimo za spasenjem.
Gledamo u nebo preliveno bojama...
Gdje smo to mi?
Smiraj.
Otkucaji srca usporavaju,
a naše oči obasjava blaga svjetlost.
Stari svjetionik, naš signal u noći,
obasjava nam put. Više nismo sami.
Naš život je poput lađe nošene vjetrom.
Nismo li i mi samo putnici u beskraju?
Često ostajemo sami, izgubljeni i nemoćni,
lađe nestabilne, poljuljane vjetrovima.
Ali, Bog je naš svjetionik.
On nas svojom beskrajnom ljubavlju
i milosrđem spašava iz oluje.
Osvjetljava nam put.
Dopustimo mu da nas izvede iz tame,
da bude našim svjetionikom milosrđa.

Ivana Komić, 2. r.
Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

Sveti Ivan don Bosko - svetac milosrđa

Moj omiljeni svetac je don Bosko. On je uistinu svetac milosrđa.

Sviđaju mi se njegova djela, posebno oratorij. Brinuo je za napuštenu mladež. Bio im je kao otac, pun dobrote i milosrđa. Posjećivao je i maloljetnike u zatvoru i izvodio ih vani. Za vrijeme njegova života nisu svi bili uz njega, ali on nije odustao od svog djela. Uz Isusa, puno mu je pomagala i Marija, pomoćnica kršćana.

Don Boskovo djelo živi još i danas. Moj prijatelj i ja često posjećujemo oratorij kod salezijanaca na Kmanu. Jako se dobro zabavljamo uz igru i molitvu. Na našem oratoriju velikim slovima piše misao vodilja don Boska: „Daj mi duše, drugo uzmi!“

Petra Brekalo, 5. r.
OŠ Kman- Kocunar, Split
Voditeljica: Silvana Puljić

Svjetionici milosrđa

Svi se mi zapitamo kako neke osobe mogu biti tako plemenite, nesebične, pune razumijevanja, ljubavi... Zašto mi ne bismo pokušali biti barem malo plemeniti kao oni? Barem kapljica plemenitosti, naspram rijeke.

Svetci nas potiču na razmišljanje. Oni su ispravljali tuđe pogreške. Vjerovali su u bolje sutra i u oprost koji je neizbježan.

Vjerovali su da je vjera najvažnija i da je ljubav jedini valjani zakon. Vjerovali su da milosrđe spašava nas i naše bližnje, otvara nam vrata Božjega kraljevstva.

Svi mi u srcima imamo „taj“ neki osjećaj kad nekome pomognemo. Osjećaj blagosti. Osjećaj čvrstog zajedništva i neraskidive ljubavi i vjere. Svetci su vjerovali u to da svi ljudi imaju taj osjećaj. Žrtvovali su se zbog tog osjećaja. Zbog zajedništva i vjere. Nagnali su nas na put milosrđa.

Nemojmo ih iznevjeriti. Budimo i mi dio puta. Malen, ali vrijedan dio. Dio puta na kojem svjetionici milosrđa neće ugasnuti.

Josipa Dževrnja-Viro, 7. r.
OŠ fra Pavla Vučkovića, Sinj
Voditeljica: Bosiljka Mandac

Vana Skračić, 7. r.
OŠ Bol, Split
Voditeljica: Željka Retelj

Zdravo Marijo, majko milosrđa

Tvoje bezgrešno srce svaku dušu prima,
uz tvoju prisutnost dijete miran san sniva.

Gore, visoko na nebu, anđelima vladaš svima,
zlo opraštaš, utjeha si grešnicima.

Uz tvoj topao osmijeh budi se svaka nada,
ti učiniš da ljubav i mojim srcem zavlada.

Ti si ta koja, uvijek kada treba,
spusti svoju čvrstu ruku s neba.

Noću uvijek slušaš moje dječje probleme
i uvijek nađeš vremena za mene.

Jer ti mi, Majko nebeska, za sve daješ snage,
ti me čuvaš i paziš od svake životne ljage.

I kad mi postane teško, uvijek me spasiš,
što život ukrade, ti meni vratiš.

Iva Špar, 7. r.
OŠ Plokite, Split
Voditeljica: Miranda Banovac

Gospi

Hvala ti, Gospe,
što štitiš moj mali Sinj!
Već godinama
tvoj kip
stoji nad Starim gradom,
a ti nas promatraš s neba.
Promatrala si
naše bake i djedove
na ulicama grada,
a danas promatraš nas.
Čuješ duge razgovore
koji se vode na *pjaci*,
čuješ u crkvi molitve,
vapaje, zahvale.
Vidiš suze, tugu,
osmijehe, sreću...
Hvala ti,
što si prije tristo ljeta,
čudesno obranila
i zaštitila naš grad.
U tebi vidimo spas,
tebi se molimo,
čuvaj nas!

Klara Cvitković, 7. r.
OŠ fra Pavla Vučkovića, Sinj
Voditeljica: Helena Budimir

Neuka poučiti

Često znam čuti od našeg malog susjeda psovke koje tako olako izgovara, ali nitko ga ne opominje da je to jako ružno i grijeh. On ima samo četiri godine i ne shvaća uopće što je nekome rekao, a ljudi koji ga gledaju i slušaju se smiju i on ih tako zabavlja. Danas, kada sam ga čula, sve mi se steglo oko srca jer je izrekao nešto tako ružno svojoj baki

koja ga voli više od ikoga. Dozvala sam ga da dođe. Rekla sam mu da će mu jednog dana biti žao kad sazna što joj je sve govorio. Pitao me jesu li Isus i Gospa ružne riječi, a ja sam mu objasnila da su to jako lijepe riječi, da je jako ružno kada mi te riječi izrugujemo i psujemo i kada mi tako govorimo da Isus, Gospa i maleni anđeli

plaču. Rekla sam mu da otrči do svoje bake koja mu nije zamjerila, ali joj je ipak bilo teško i ode joj se ispričati i obećati da više neće psovati. Otrčao je, a ja sam ostala razmišljajući da je on ipak malen i da mu Bog neće zamjeriti, ali da bi mu to kao odraslom dečku i čovjeku moglo prijeći u naviku, a tada bi ga već bilo teško savjetovati. Nakon nekoliko trenutaka, bila sam sigurna da je usvojio lekciju kada je rekao tati da sada anđeli plaču jer on psuje, da on ne želi da njegovi maleni čuvari budu tužni. Sada znam kako je lijepo imati osjećaj da si nekoga nečemu poučio.

Emanuela Štrlić, 6. r.

OŠ „Ivan Leko“, Proložac
Voditeljica: Maja Ivanko

Grigory Petrov, 5. r.

OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Nevenka Mistrić Gulin

Marijini obroci

Za mene su Marijini obroci nešto najljepše što se na ovom svijetu moglo dogoditi. Djeca koja nemaju što jesti, dobiju hranu. Mi smo nezadovoljni i kada dobijemo igračku koju nismo htjeli, a oni nemaju niti jednu igračku. Kada mi za ručak dobijemo hranu koju ne volimo, ljutimo se i ne želimo ju, a oni nemaju ništa za jesti. Neki ljudi umiru od bolesti koje nastaju kad se mnogo jede, a oni umiru jer nemaju što jesti. Divim se čovjeku koji je započeo i organizirao Marijine obroke. Divim se ljudima koji daju sve što imaju za djecu koja nemaju. U mojoj školi vjeroučiteljice skupljaju novac za Marijine obroke. I ja sudjelujem u toj akciji. U jednom danu umre preko 20 000 djece od gladi. Želim da ta brojka nestane i da sva djeca mogu jednako jesti kao i mi. Svi se uključite u Marijine obroke i pomozite! Kada Isus ponovno dođe, pitat će nas: „Bio sam gladan, dali ste mi jesti?“ Što ćemo odgovoriti?

Anđela Čokolić, 5. r.
OŠ Blatine-Škrape, Split
Voditeljica: Ljiljana Galić

Kaja Jankov, 2. r.
OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Šima Valenta

Voljela me poput sina

Milosrđe je ljubav. Svaki čovjek koji čini djelo milosrđa prima Krista, a Krist prima njega. Svoje milosrđe sam iskazao mnogima, ali najviše se sjećam svoje susjede.

Moja je susjeda bila stara. Imala je dva sina koja su joj poginula u Bosni za vrijeme poplava. Kad je saznala da su joj oba sina stradala, zdravlje joj se pogoršalo. Zamolila

me je da zovnem svećenika. Doveo sam ga i svećenik ju je ispovjedio. Rekao mi je da svu odgovornost preuzmem na sebe. Prihvatio sam taj zadatak. Svaki dan donosio sam joj ručak, kruh, vodu i lijekove. U svemu sam joj pomagao. Zavoljela me poput sina. Nakon nekoliko mjeseci čak je počela hodati uz moju pomoć. Bio sam presretan!

Jednog dana, vraćajući se iz škole, pred kućom sam vidio mrtvačka kola. Rekli su da je umrla i da mi je ostavila pismo. U pismu je napisala da me je voljela poput sina. Tad sam shvatio da je milosrđe ljubav.

Antonio Vujčić, 5. r.

OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Sanja Bago

Karla Maleš, 5. r.

OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Nevenka Mistrić Gulin

U Samaritancu

Jednog lijepog dana moja mama, brat i ja otišli smo u udrugu Samaritanac. Tamo žive bolesna djeca. Kada ljudi tamo dođu, na ulazu ih dočeka djevojčica Ivana. Ona je nepokretna, ali ja nju volim. Njoj sam dala sav svoj nakit. Odrekla sam se svojih prstenja, narukvica i ogrlica i, što mi je bilo najdraže, dala sam joj svoju najljepšu krunicu iz Međugorja. Ona je bila jako sretna. Odvela sam je do njene sobe i brinula o njoj dok su ostali išli posjetiti drugu djecu. Počela mi je pjevati, onoliko koliko je mogla, jer nije mogla baš govoriti. Svejedno je lijepo zvučalo. Poslije sam otišla na euharistiju. Bila sam jako sretna jer sam se pričestila i jer sam usrećila Ivanu.

Lucia Zaninović, 4. r.
OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Karmela Raić

Nepravdu strpljivo podnositi

Bog je milosrdan i milostiv. Zato mi kao Božja djeca svakodnevno doživljavamo milosrđe. Pisat ću o milosrđu moga prijatelja. Riječ je o nepravdi koju je strpljivo podnosio. Čovjek se često susreće s problemima, a jedan od njih je naći se izložen nepravdi. Moj prijatelj iz klupe je tijekom ispitivanja stalno dizao ruku i javljao se za odgovor. Većina njegovih odgovora je bila točna, ali prijatelji su ga optužili da je cijelo vrijeme gledao u knjigu. No, on je knjigu otvorio samo jednom na početku ispitivanja i odmah zatvorio. Nakon što su ga prijatelji optužili, nastavnica ga je izvela pred ploču kako bi provjerila njegovo znanje. Odabrao je par tema o kojima je pričao te strpljivo čekao nastavnčin odgovor. Ona ga je pohvalila, a ostalima savjetovala da ne optužuju nepravedno. Moj prijatelj je dokazao da nije lagao i opravdao je svoje znanje, a ostali su shvatili da su bili nepravedni. Pomislila sam kako je to Božje djelo i zaključila da je Bog doista velik.

Petra Paula Lelas, 6. r.
OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Karmela Raić

Lijepo sjećanje

U prispodobi o milosrdnom Samaritancu Isus nam je pokazao kako treba biti milosrdan i prema ljudima koji su nam nepoznati. Sjećam se jedne zgrade kada sam još bio u vrtiću. Tete su nas vodile u posjet jednoj školi u kojoj smo puno toga vidjeli. Učiteljica razreda, koji smo posjetili, dala nam je čokoladice i sok. Na povratku u vrtić, na jednom zidiću sjedila je baka i prosila. Čuo sam je kako govori: „Smilujte se, moram prehraniti svoje unuke“. Obračala se ljudima koji su pokraj nje prolazili. Bio sam gladan i željno sam čekao da uđem u autobus da mogu popiti sok i pojesti slatkiše. Ali, bakin glas je bio puno jači od mog praznog želuca. Kako nisam imao novca, pogledao sam onaj sok i čokoladice i dao ih baki. Kad sam to učinio, sva djeca iz moje grupe napravila su isto. Baka je počela plakati jer smo joj dali jedino što smo imali. Još se uvijek dobro sjećam osmijeha i suza te bake, a sjećam se i da više nisam bio gladan.

Lovre Muše, 5. r.
OŠ Srinjine, Srinjine
Voditeljica: Marina Jelić

Laura Vidović, 5. r.
OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Silvana Puljić

Milosrđe Majke Terezije

Rijetki se rode
da ovome svijetu,
daju ljepotu
kao priroda cvijetu.
Jedna od mnogih,
a posebna sasvim,
nježna i blaga
kao dijete kad zaspi.
Najmanjima od najmanjih,
siromašnima i tužnima,
odagnala je boli
u danima ružnim.
Milostiva, skromna,
kakva je bila,
u očima njihovim
dobra i mila.

Voljela je one što
sami su bili,
ostavljeni, bolesni
gorke suze lili.
Milosrdna majka,
u svem Bogu bliska,
ljudskog roda ukras,
poput bisera.
Volimo te majko,
zahvalni na svemu,
Oca našeg diko,
otišla si k Njemu.

Mia Muše, 6. r.
OŠ Srinjine, Srinjine
Voditeljica: Marina Jelić

Polu kruha

Jednog dana mama me je
poslala u dućan kupiti kruh.
Vidio sam kako jedan čovjek
sjedi na zidiću. Bio je gladan
pa sam mu dao pola kruha.
I mama me je za to pohvalila.
Osjećao sam se sretno što
sam pomogao.

Bono Ćosić, 2. r.
OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Karmela Raić

Ogrijanje među nama

Učenica sam 6. c razreda i ima nas 25 u razredu. Vrlo smo različiti po ponašanju, izgledu, ocjenama. Različiti u svemu, a isti u neprihvatanju jednog učenika. Dat ću mu ime Zrinko. Sve smo znali o Zrinku: da ima brata i sestru, da su mu roditelji nezaposleni, da su podstanari, da je siromašan. Nitko s njim nije pričao, svi smo ga izbjegavali na velikom odmoru, na hodnicima, a na tjelesnom sam primjetila da mu nitko ne dodaje loptu. Neki dječaci su mu se rugali i govorili da se odmakne od njih, da ne ide za njima.

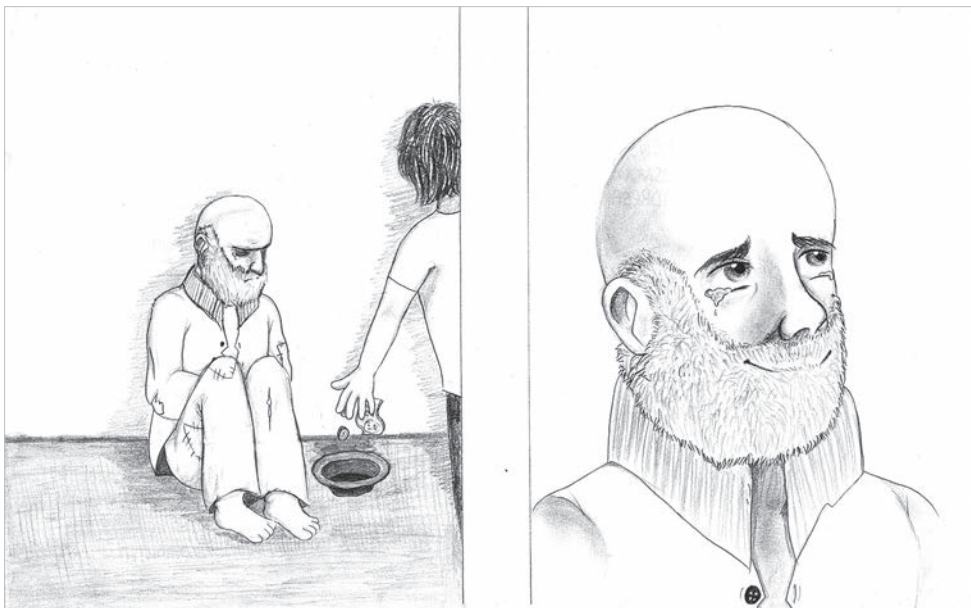
A onda je naša razrednica svojim milosrdem ugrijala naša srca. Saznali smo da je Zrinkov otac hrvatski branitelj bez primanja, da radi najteže poslove kako bi pošteno prehranio svoju obitelj. Brižan je i ponosan.

Prošlogodišnji Božić bio je blagdan darivanja u našem razredu. Razrednica je predložila da se međusobno darujemo. Izvlačili smo imena

na papiriću, a naši roditelji su poslali dar Zrinku. Tada smo zagrijali Zrinkovo srce. Svjedočila sam kako se *ogrijanje* širi poput plamena na naše obitelji. Bezbroj darova lijepo omotanih slijevalo se u velike vreće, a Zrinko je bio presretan. Naše je *ogrijanje* sjajilo žarom topline u njegovim očima i doticalo naša srca. Ono je pokrenulo dobrotu u dječjim srcima jer ono postoji u svima nama, samo ga treba pronaći.

Meni je *ogrijanje* riječ koja znači isto što i milosrđe, jer sva dobrota i milost stanuju u srcu. Toplinu dobrog srca ne može zaustaviti nitko i ništa. Postali smo bolji, a Zrinko sretniji. Svakodnevno se družimo i vjerujem da mu je najveće bogatstvo što ima nas za prijatelje.

Marta Kačanić, 6. r.
OŠ Ostrog, Kaštel Lukšić
Voditeljica: Nada Barišić
(nagrađeni rad)

Sakupljač boca

Ima jedan čovjek stari,
po brku se često gladi.

Tužno gleda u kantu svaku,
rano ujutro i po mraku.

Boce traži da preživi,
vidim ga ja i na rivi.

Zato spremam boce često
pa mu ih ostavim na njegovo mjesto.

Ponekad i novčić dam -
koliko imam.

Dubravka Nejašmić, 4. r.

OŠ Meje, Split

Voditeljica: Dijana Čondić - Kapetanov

Dora Dumanić, 8. r.

OŠ Bol, Split

Voditeljica: Sanja Đivanović

Pružena utjeha

Poslije Prve svete pričesti završila sam u bolnici. Bila sam tužna. Stalno sam pitala svoju mamu zašto me Isus ne izliječi? Pitala sam je to iz dana u dan. Jednog jutra u moju bolničku sobu došla je djevojčica imenom Barbara. Ona ima Downov sindrom. Stalno je pjevala pjesme o Isusu. Pjesme su mi davale snagu i osjećala sam se puno bolje. Svaki put kad bih bila tužna, ona me je tješila i govorila da ne budem tužna, da će moja mama ubrzo doći. Zajedno smo pjevale o Isusu. Od tada i ja nastojim donijeti radost kad je netko tužan i bolestan. Svakog dana molim Boga i zahvaljujem mu na provedenom danu sa obitelji i prijateljima. Često se sjetim Barbare koja mi je pomogla da osjetim Božje milosrđe.

Laura Bajić, 5. r.

OŠ „Ivan Leko“, Proložac

Voditeljica: Maja Ivanko

Vedrina u jeseni

Jesen. Vrijeme kad svi pričaju kako im je na srcu tuga, kako su dani tmurni, kako u ničemu nema vedrine. Vrijeme je to kad je svima dosta svega, kad požele poput lišća biti odneseni negdje u nepoznato, pobjeći od svakodnevnice. Gledajući otpadanje lišća i slušajući romorenje jesenske kiše, čovjek pomisli kako mu je na glavi tisuću stvari koje ga muče, makar i ne bilo tako, makar bio sasvim zadovoljan. Toga jutra slušala sam samo o uprljanim cipelama, o pokislim frizurama, čangrizavce svake vrste. Sam Bog zna koliko kletvi i psovki je bilo zbog običnog, tmurnog, jesenskog jutra.

Hodala sam ulicom želeći izbjeći gužvu u gradskom tramvaju koji je ionako pretužno izgledao, bio prazan ili pun. Šetajući, primjetih jednu djevojku. Naizgled je bila sasvim obična iako su je, vjerojatno, doveli na društvene margine zbog onih piercinga koje je imala. Kako samo prezirem ljudsku oholost i površnost! Pratila sam ju pogledom, a ona se zavukla u obližnju uličicu, kao da skrivečki želi nešto učiniti. Nikad nisam zabadala nos u tuđe stvari, ali ovaj put kao da je Bog rekao da idem za njom. Pošla sam onamo istim puteljkom kojim je ona išla pažljivo pazeći na svaki njen korak. Njen korak bijaše velik, ali nesiguran i plašljiv. Tek što sam došla do mjesta na kojem je ona bila, izlazila je jedna djevojka. Odjeća joj bila pohabana, kao da je izišla iz že-

stokog boja. Pogledala sam te korake koji su nalikovali onima koje sam vidjela ranije. Poprilično sam se zbunila jer se ova druga stvorila odjednom, niotkud. Zastala sam. Nešto me

Marin Vučak, 2. r.

OŠ Meje, Split

Voditeljica: Ana-Mari Marčić

zaustavilo da ju pogledam... Stani malo, pa ta djevojka je ona koju sam slijedila, samo što je obučena drugačije, siromašnije. Zanimala me njena priča, a sad nakon ovoga, pogotovo. Prošla je do kraja uličice, a zatim sjela u susjednu ulicu koja je vrvila ljudima. Stavila je kartonski papir na hladne gradske ploče i sjela. Zнала sam da postoji nekakva složenija priča u pozadini. Gledajući one oči vidio se nemir, tajna, koliko god je ona pokušavala zalijepiti osmijeh na lice, makar prividno. Nakon što je sjela na onaj karton, izvadila je još jedan na kojeg je napisala: „Pomozite mojoj bolesnoj djevojčici.“ Nisam shvaćala za koga traži pomoć pa sam se približila ne bih li bolje shvatila njenu čudnu životnu priču. Prolaznici su ostajali ravnodušni, kao da tamo nje nema. Čudilo me što ju nitko nije pogledao, svi su nekamo žurili. Prateći ovu djevojku, pot-

puno sam zaboravila kuda sam pošla. Ali, to je postalo nevažno. Sve što me zanimalo bila je ta djevojka. Stala sam ispred nje ukipljena, nisam znala progovoriti. Kao da sam zaboravila sve riječi svijeta. Ona me pogledala oduševljeno što sam ju

primijetila, u nadi da ću neznatni dio novčića ostaviti baš njoj. Posegnula sam u džep, a onda zastadoh. Pun je grad takvih, čudno je kako se skrivala u ulici, a sad ovdje sjedi, u javnosti. Upitala sam je kako je. Ostala je začuđena mojim, naizgled, glupim

Vicko Vlastelica, 2. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Mirjana Vuletić

pitanjem. Pa da, da je dobro ne bi ni bila na tom hladnom podu, na kartonu. Ispričala sam se, želeći joj se na neki način približiti. Zaista me zanimala njena priča. Upitala sam ju želi li me za prijatelja. Rekla je kako na svijetu ima i previše prijatelja. A onda me upitala vidim li gdje se nalazi i što radi. Rekla sam da vidim, ali mi nije jasno zašto

me to pita. A ona je samo nastavila: "Imam milijun prijatelja, a vidiš i sama koliko ih je pored mene. Samo karton mi je prijatelj. A i on me izdaje kad je pod vlažan." Priznajem da me time ušutkala. Nakon što mi je to rekla, znala sam koliko je loše. Osjetila se povrijeđenost u njenom glasu. Ispričah joj se još jedanput rekavši kako, vjerojatno, mi-

sli da zabadam nos na krivo mjesto. Samo je podignula obrvu i bilo je dovoljno da shvatim što je htjela time poručiti. Kao da je govorila da ju pustim na miru i, ako želim, da ostavim koji novčić. A ako ne, samo da nestanem u onoj masi koja ju nije uopće doživljavala. Ali ja nisam odustajala, dalje sam pokušavala doći do nje, shvatiti priču.

Nisam zabadalo, samo volim pomoći, biti uz ljude. Izvadila sam jednu vrećicu koju sam dobila u trgovini i sjela pored nje na pod. Gledala me izbezumljeno. Vidjela sam onaj prvotni smiješak u kutku usana. Ustvari je shvatila moje namjere i bila je sretna, ali je dalje glumila hladnoću. Upitah je tihim glasom da mi kaže što ju muči, da joj želim pomoći. Pitala me je zašto bi njoj itko htio pomoći. Već nekoliko godina ostavljena je sama, na milost i nemilost vremena. Naime, ostala je trudna kao srednjoškolka, a sad plaća kaznu za grijeh. Roditelji su je odbacili, odrekli je se kao da nikad nije izišla

Roko Radić, 8. r.

OŠ Petra Berislavića, Trogir

Voditelji: Svjetlana Džaja i Krešimir Peraga

iz utrobe svoje majke, nego neke druge žene. Zbog svih okolnosti ušla je u brojne prepirke s obitelji, a nakon nekoliko mjeseci momak ju je napustio pravdajući se kako je to sve za njega previše.

Nakon što sam to sve uspjela teškom mukom izvući iz nje, shvatila sam smisao bježanja u ulicu i svega što ide uz to. Bježala je jer je u školi morala biti drugačije odjevena, kako bi je barem zbog odjeće poštivali. Pitala sam je zbog čega onda u toj odjeći ne prosi. "Nije, valjda, da želiš ostaviti lošiji dojam pa na taj način skupiti sitniš?", upitala sam je. Rekla je da idem, da ne razumijem. Međutim, moja upornost i tvrdoglavost su se pokazale iznimno dobrim vrlinama. Priznala je kako ta odjeća koju nosi u školu nije njena, nego jedne cure iz ulice. Svaki dan nakon škole vrati odjeću toj djevojci, a onda obuče svoju staru, pokidanu. Nisam mogla ostati ravnodušna ni hladna na takve riječi.

Njena priča me dotaknula u dubinu srca. Svaka iduća riječ njene teške ispovijesti odzvanjala je u meni kao podsjetnik koliko lijep život živim. Ustala sam se, dala joj ruku da i ona ustane te odgurnula nogom onaj karton koji je već polako upijao tekućinu s poda. Kad smo obje ustale, zagrlila sam ju i rekla kako od sada ima prijatelja, ali pravog. Snažno me zagrlila rekavši: "Jednog, ali vrijednog." Zaplakala sam od sreće što sam nečiju priču usmjerila prema sretnijem kraju, a ona i dalje nije vjerovala.

Začula su se zvona na obližnjoj crkvi. Zdravo Marijo je zvalo na molitvu. Otišle smo zajedno. Rekla je kako je izgubila i vjeru u Boga jer se stalno pitala zašto joj daje sve tako loše. Odgovorila sam joj: "Bog nikad ne daje više nego što možemo podnijeti. Primi se svog križa i samo hrabro, a ja ću biti tvoj Šimun Cirenac." Nasmijala se, a u oku je zasjala jedna zraka nade, nade u bolje sutra. S godinama je postala jača, izgrađenija u

duhovnom smislu, osnažena vlastitim pogreškama u životnim koracima. I ja sam naučila puno iz te priče, iz tog čudnog susreta.

Danas, nakon toliko godina, još smo prijateljice. Prave prijateljice bolje rečeno. Nikad ju od onog dana nisam čula kako kaže da joj je teško ni da se pita zašto se baš njoj sve to događa. Od tada poznajemo samo onu dobru izreku: Bože, ne mora moj križ biti lakši, samo mi daj jača ramena. I, zaista, dobila je jača ramena, a ja sam primila obilje Božjeg blagoslova jer sam usmjerila njenu zalutalu dušu k Bogu, jedinom ispravnom Putu, jedinog Istini i jedinom vječnom Životu.

Kristina Matas, 2. r.

SSŠ bana Josipa Jelačića, Sinj
Voditeljica: Helena Balajić

Pravi junak

Učiniti dobro djelo ne čini se teško. Kad bi svi ljudi na svijetu učinili barem jedno dobro djelo na dan, svijet bi bio mnogo ljepši. Ne bi bilo siromaštva, gladi i rata. Posebno me dirnula jedna priča koju sam čula na televiziji. Jednoga dana u Nigeriji, humanitarka Anja naišla je na malenog dječaka koji je bio na rubu smrti zbog neuhranjenosti. Odmah mu je dala vode i pružila mu pomoć. Dječak je imao dvije godine i obitelj ga je ostavila na ulici jer su mislili da je vještac. Osam mjeseci dječak je lutao i hranio se otpadcima. Anja ga je odvela u bolnicu gdje su ga okupali, nahranili i dali mu transfuziju. I dandanas Anja se brine o njemu. Dala mu je ime Hope, što znači nada. Hope je danas veseo i zdrav dječak prekrasnog osmijeha. Ova priča me i razveselila i ražalostila. Ražalostila me zato što ima tako okrutnih ljudi koji mogu svoje dijete ostaviti na ulici, a razveselila me zato što postoje ljudi poput Anje čija je misija pomagati drugima. Anja je za mene pravi junak. Čineći dobra djela, svijet možemo učiniti ljepšim.

Mia Prkut, 3. r.

OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Renata Ručić

Mia Muše, 6. r.

OŠ Srinjine, Srinjine
Voditelji: Marina Jelić i
Boris Šitum

Oni su heroji

Oni su heroji,
spašavaju svijet.
Oni gladna hrane,
žedna poje,
siromaha odijevaju,
putnika primaju,
bolesne i utamničene pohode,
zarobljenima i prognanima pomažu
i mrtve pokapaju.
Oni, živeći Isusovu riječ,
ljube bližnjega svoga kao samoga sebe.
I vi možete postati heroji.
Nije teško, pogotovo vama.
Samo trebate biti
milosrdnici među nama!

Dominik Ajdučić, 6. r.

OŠ Ivana Mažuranića,
Obrovac Sinjski
Voditeljica: Jelena Laco

Veliko srce

Kad smo bili u Zagrebu, spavali smo u samostanu gdje su napuštena djeca. Svake večeri bismo se igrali s tom djecom pa su bili jako sretni, iako u svom srcu osjećaju duboku tugu zbog svoje situacije. Jedna djevojčica, s kojom sam se zbližila, bila je jako tužna kad smo odlazili. Došla je do mene i poklonila mi svoju najdražu ogrlicu kako ju ne bih zaboravila. Kao da bi to bilo moguće i bez ogrlice! Bila je sretna kad sam ju uzela.
Kad god dođem u Zagreb, odem ju posjetiti. Tako usrećim nju, ali i ona mene. Ta djeca imaju veliko srce.

Klara Franjić, 6. r.

OŠ kraljice Jelene, Solin
Voditeljica: Ksenija Jelavić Šako

Sveti Leopold

Ljudina, ali nizak čovjek,
svijet će ga voljeti zauvijek.
Pokopan u Padovi,
za njim žale svi gradovi.
Zaštitnik Godine ove,
htio je da se pravoslavci i
katolici spoje.
Ispovijedao je život cijeli
pa otišao u raj bijeli.
Kraj Boga sjedi, gleda Hrvate
i, vjeruj mi, moli se za te.
S nama je i danas,
tu će uvijek biti za nas.

Paula Voloder, 6. r.
OŠ Bol, Split
Voditeljica: Sanja Đivanović

Rafael Čulić, 6. r.
OŠ kneza Branimira,
PŠ Brštanovo, Donji Muć
Voditeljica: Šima Valenta

Svetci

Od kada smo se krstili,
od kada smo bili mali,
milosrđu nas uče,
milosrđe su nam dali.
Svjetionici milosrđa bili su predci,
bili su i ostali
naši katolički svetc.

Antonio Šimundža, 6. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Sanja Vučković

Siromah

Siromah sa malo odjeće i poderanim šlapama.
Na njemu tanka, kratka majica i kratke hlače.
Luta po zimi, hladnoj zimi.
Led ga je šibao, šibao.
Vidio sam ga, srce mi se slamalo.
Pozvao sam ga u kuću i dao mu toplu odjeću.
Prespavao je kod mene i ugrijao se.
Sa mnom je podijelio svoju tugu.

Marko Burić, 4. r.
OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Vedrana Balić

Vice Požgaj, 2. r.
OŠ Bol, Split
Voditeljica: Verica Aljinović

Opraštanje
ne možeš
zaobići

Opraštanje nas oplemenjuje

Oprostiti bi, prije svega, značilo razumjeti i prihvatiti ono što nas je povrijedilo kako bismo mogli nastaviti dalje sa svojim životom bez da se oko toga trvimo. Ne možemo očekivati da ćemo zaboraviti nešto što nas je jednom povrijedilo, jer je to gotovo nemoguće. Oprostiti, također, znači biti svjestan da ne možeš utjecati na već učinjeno i shvatiti da ti ljutnja neće ništa dobrog donijeti. Mržnjom i ljutnjom, prije svega, štetiš samome sebi. Mržnja nas izjeda svjesno, ali i podsvjesno. Naša podsvijest gomila potisnute patnje, sumnje, dvojbe, traume i strahove i tako utječe na naše duhovno i tjelesno stanje.

Jednom je mudri čovjek rekao: „Mržnja je vreća krumpira. Ako bismo, svaki put kada nas netko povrijedi u vreću stavili po jedan krumpir i tu vreću uvijek nosili na svojim plećima, s vremenom bi se krumpiri pokvarili i počeli širiti neugodan miris, a vreća bi postala preteška i bilo bi ju gotovo nemoguće nositi.“ Isto se ovo događa u čovjekovoj nutrini. Mržnja je nepotreban i težak teret koji opterećuje naš um i razara dušu. Stoga, umjesto da svoje dragocjeno vrijeme gubimo hraneći negativne osjećaje, trebali bismo se više voljeti i opraštati jedni drugima. Opraštanje skida sav taj nepotrebn teret s naših leđa i oplemenjuje nas.

Ivana Žaja, 3. r.

SSŠ Blaža Jurjeva Trogirana, Trogir
Voditeljica: Ljubica Kovač

Aron Wurzburg, 3. r.
OŠ Ljubljana, Zagreb
Voditeljica: Blanka Višić

Božji dar

Godina milosrđa je
i prilika da potrudimo se.
Da Isusove stope pratimo
i da bit ljubavi shvatimo.

Oprostiti je jako važna stvar,
jer je to pravi Božji dar.
Pomoći treba svima,
a naročito nemoćnima.

Svima treba lijepa riječ i osmijeh drag,
da svima pokažemo
koliko si ti, Bože,
milosrdan i blag.

Katarina Romić, 7. r.

OŠ Plokite, Split

Voditeljica: Miranda Banovac

Želim biti sretan

Često u svojoj propovijedi na nedjeljnoj svetoj misi naš svećenik govori da moramo opraštati jedni drugima. Oprostiti bratu, prijatelju, svima koji su nas na neki način povrijedili, naljutili. Oprostiti onako kako nas uči Isus.

Ponekad, kad me netko naljuti ili povrijedi, pomislim da mu nikad neću oprostiti. A onda nakon nekog vremena, ljutnju i bijes zamijeni tuga jer ne razgovaram s prijateljem ili osobom koja me povrijedila. Tada shvatim da ne želim ljutnju pretvoriti u mržnju i oprostim. Želim ljubav jer samo ona može ispuniti moju dušu i srce i onda sam sretan. Znam da sam dobar čovjek jer sam uspio oprostiti i osjećam mir.

Isto tako kad nekome nanesem nepravdu, kažem ružnu riječ, pokajem se, priznam da sam pogriješio i dobijem oprost, opet sam sretan. Tako se vraćam na početak.

Leo Brčina, 8. r.

OŠ Srinjine, Srinjine

Voditeljica: Marina Jelić

Prva sveta ispovijed

Dragi Isuse!
Molim te da cijeli moj razred
potakneš na iskrenu svetu ispovijed.
Pomozi nam da se više poštujemo
i razumijemo.
Pomozi nam da te više ljubimo i volimo.
Amen.

Marieta Buliga, 3. r.
OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Šima Valenta

Nezgoda

Moj tata i ja vozili smo bicikle.
Na povratku se dogodila nezgoda.
Slučajno me udario automobil.
Čovjek mi je pomogao.
Rekao mi je: „Žao mi je“.
Oprostio sam mu.
Poruka je da opraštamo jedni drugima.

Andrija Juginović, 2. r.
OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Dijana Čubelić

Deni Vujnović, 3. r.
OŠ Manuš, Split
Voditeljica: Nediljka
s. Katarina Čotić

Milosrdni dlan

Kad na ispovijed dođeš,
milosrdni Otac rasplete
mrežu tvojih grijeha.
Osjetiš anđele kako lete
krilima bijelim oko tebe.
Pa ti šapću:
nemoj više činiti grijeh
jer kratiš Božji smijeh.
A milosrdnog Oca dlan,
sve je veći iz dana u dan.
Pjesma tvoja nek se ori
i dopire sve do milosrdnih dvori.
Milosrđe Božje traži
i svima oko sebe pomaži.
Barku svoju moru daj
i s milosrdnim Ocem
pođi u raj.

Lucija Kukavica, 6. r.
OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Sanja Bago

Letjeti s Njim

Ispovjedila sam se. Napokon sam se očistila od svega što me mučilo. Dugo me to gušilo. Kao da sam imala nekakvu omču oko vrata koja se svakim danom sve više stezala. Ali, napokon je nestala! Kad sam priznala da sam pogriješila, sve se riješilo. Kajala sam se i molila Boga za oprost. I oprostio mi je. Jer da nije, ne bih osjećala takvo olakšanje i zahvalnost. Hvala ti, Bože, što si mi oprostio! Hvala ti što si mi dopustio da ponovno lakše živim, da lakše dišem! Odjednom kao da sam dobila krila i kao da letim kroz svijet. Sretna i slobodna, živa. Kao da sam se ponovno rodila. Dobila sam priliku za novi početak. Kad bi barem svi mogli priznati svoje grijeha. Kad bi se barem svi mogli osjećati kao ja, osjetiti sreću, zahvalnost, ljubav, olakšanje. Upravo je to Njegov dar. Tako se osjećamo dok smo s Njim, dok smo uz Njega. Jedino što trebamo je otvoriti oči, prestati bježati od Boga i polejetjeti. Poletjeti zajedno s Njim.

Zvezdana Borozan, 7. r.
OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Ružica Maleš

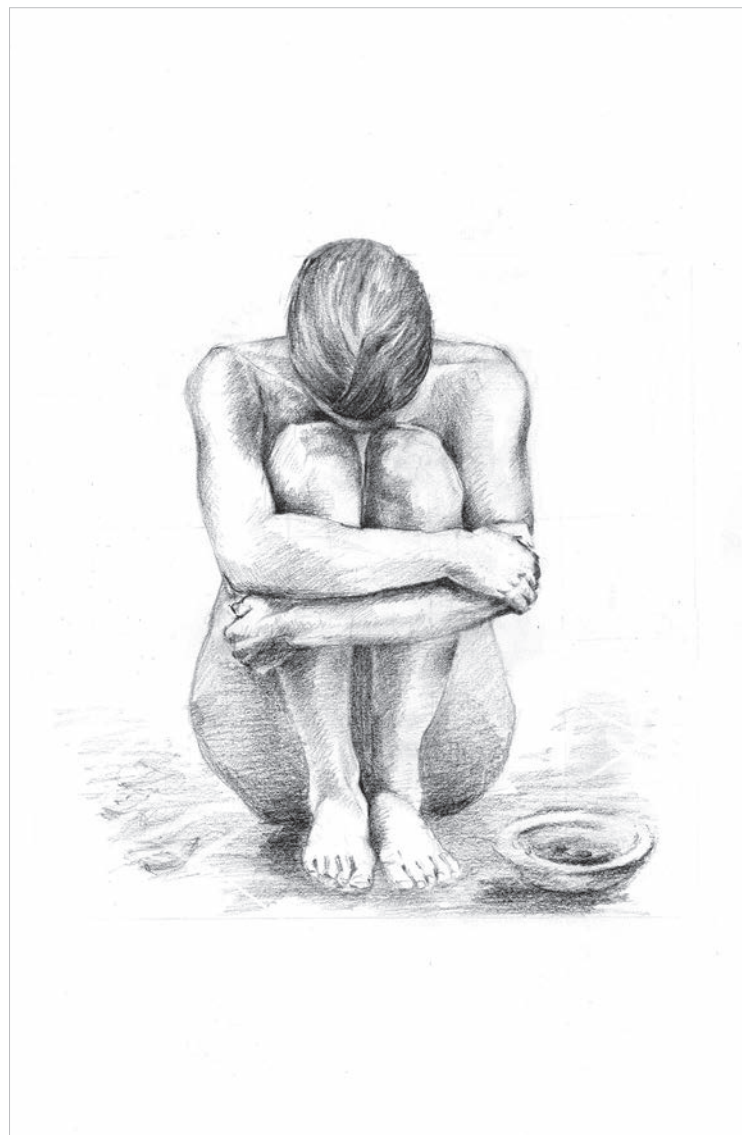
Isus me pronašao

Moja obitelj baš i nije uzor kršćanske zajednice. Ne mislim da smo samo na papiru Kristovi, već da slavimo važnije blagdane i to je sve. U takvoj obitelji nisam mogla dovoljno razviti duh, osjetiti ono ispunjenje i milosrđe o kojem bi ljudi često govorili pri izlasku iz crkve. Razvila sam indiferentnost i pomalo, ali svakodnevno, gubila zainteresiranost za vjeru.

Od sakramenta Svete krizme ili nedjelje poslije, nisam stupila u Božji dom niti sam slušala Božju riječ, uvjereni da tvorci i krivci svakog našeg čina smo samo MI.

Prošle su dvije godine, sazrela sam. U dubini duše često bih osjetila neku iskru, poziv. Ali, to je bilo sve....

Toga sam dana odlučila obući bijeli, rupičasti džemper iako je vani bilo poprilično hladno. Dan kao i svaki drugi: malo knjiga, pokoji „šalabahter“ i eto me na stanici. Sjedim, a vjetar prodire kroz džemper pružajući mi onaj poznati osjećaj hladnoće, dok glazba čini da sve zaboravljam. Uto dolazi gospođa srednjih godina (pretpostavljam da je fotograf po torbi i vrećici koju je prislonila uza zid) i sjeda do mene. Šok. Učinila je nešto što me toliko začudilo: skinula je jaknu i zaogrnila me tvrdeći da je moj džemper tanak. Toplina mi je godila. Bila sam zahvalna, a moja unutarnja previra-

Nicoletta Patania, 4. r.

Druga gimnazija, Split

Voditelji: s. Dolores Brkić i Toni Horvatić

(nagrađeni rad)

nja bila su svedena na razmišljanje trebam li nastaviti razgovor ili ne.

Ona je već odlučila. Ne znam kako smo došle do teme milosrđa i vjere. Ispričala sam joj kako nitko od mojih nije „zagrižen“ pa tako ni ja. Uporno sam pokušavala završiti razgovor, zatvoriti tu temu. Nije mi uspjelo.

„Dijeliš li dušu?“ pitala me . „Ne“, pomalo nesigurno odgovorila sam ne znajući kamo sve ovo vodi. „Zašto se onda daješ drugome na upravljanje?“ nastavila je.

U tom pitanju prepoznala sam Isusa. Zove me. Pričala je o vrijednosti krunice, molitve, milosrđu i Isusu s tolikom dozom produhovljenosti kojoj sam se mogla samo diviti i klimati glavom. Te riječi bile su, bile su.... ispunjene ili bolje reći ispunjavale su prazninu, onu moju prazninu koju sam pokušavala koječim bezuspješno ispuniti.

„Imaš li sve sakramente?“ pitanje koje me dovelo na rub suza. S jedne strane što malo previše zadire u moj život, a s druge pak što je ušla u moju srž. Nakon mog potvrdnog odgovora, jedino što je preostalo bilo je otići ispovjediti se i pričestiti, primiti Boga. A On mi je bio potreban. Itekako potreban.

Tek nekoliko dana poslije prolazeći pored crkve Gospe od zdravlja osjetila sam neopisivu

želju ući i zapaliti svijeću. Upravo kada sam htjela ruku prinijeti plamenu, osjetila sam kako to nije plamen srca. Ispovjedila sam se, potpuno, bez uljepšavanja, ublažavanja. Pokora je bila malo duža nego li ona „formalna“, a osjećaj poslije odgovarao je plamenu moje svijeće, toplini koju je širila.

Opraštajući mi moje odjeljivanje, Isus mi je ukazao na suštinu milosrđa – ljubav.

Od toga dana nastojim moliti krunicu. Molitva me ispunjava i tek sada shvaćam koliko bih propustila da tog dana nisam obukla baš taj bijeli, rupičasti džemper.

Često se zapitam, dolazeći na stanicu, tko je ta osoba koja je vođena milosrđem ogrnula ozeblu djevojku, dotičući njeno srce?

Paula Podgornik, 4. r.
Zdravstvena škola, Split
Voditeljica: Sanja Zeko

Prije svete ispovijedi

Milosrdni Bože!
Tvoje je ime davno urezano u moje srce.
Poznaješ moje slabosti, tjeskobe
i sve moje tajne.
Nadahni mi srce mudročću
da mogu iskreno ispovjediti
sve svoje grijehе.
Ohrabri me u mom životu
i budi ruka koja me vodi k Nebu.
Amen.

Karlo Palinić, 7. r.

OŠ kneza Branimira, Donji Muć
Voditeljica: Marijana Zeljković

Dominik Kovačević, 4. r.

OŠ Josipa Pupačića, Omiš
Voditeljica: Simona Jurjević
(nagrađeni rad)

Jer ja oprost volim

Opraštanje nije mala stvar,
svi bi ga htjeli dobiti na dar.
Ali oprostiti nije lako,
ne može to učiniti svatko.
Može to samo onaj u kome je Bog.
On je već u srcu mom.
Ako želiš, doprijet će i do tvog.
Ja se svim srcem molim,
da svi nađu Boga to žarko želim,
jer ja oprostiti volim.

Anđela Škarica, 4. r.

OŠ Josipa Pupačića, Omiš
Voditeljica: Ružica Jerončić

Bratski dogovor

Sjećam se jednog dana kad sam se posvađao s bratom oko TV-a. On je htio gledati jednu emisiju, a ja drugu. Dok smo se svadali, obje emisije su završile. Nakon nekog vremena odlučio sam mu oprostiti i on je oprostio meni. Odlučili smo da ćemo jedanput gledati njegovu emisiju, a jedanput moju. Shvatio sam da su opraštanje i dogovor najbolje rješenje.

Ivo Andrijašević, 5. r.

OŠ o. Petra Perice, Makarska
Voditeljica: Ružica Renić

Pred ispovjedaonicom

Stojim pred ispovjedaonicom.
Bojim se.
Zašto?
Zar se bojim priznati Ocu grijeha?
Zar se bojim da mi neće oprostiti?
Sjetim se...
Nema razloga za strah.
Sjetim se...
Otac ne osuđuje.
On oprašta.
Otac me voli.
Ulazim.
Više me nije strah.
Osjećam toplinu oko srca.
Sjetim se...
Otac je milosrđe.

Klara Koprta Petrić, 8. r.

OŠ Spinut, Split
Voditeljica: Ružica Maleš

Marija Omrčen, 4. r.

Druga gimnazija, Split
Voditelji: s. Dolores Brkić i
Toni Horvatić

Pobjeda

Opraštanje ne možeš zaobići, kao što ne možeš nekada zaobići da ljudi pogriješe i kad te povrijede. Najgori udarac je kad te povrijedi osoba od koje to nikada ne bi očekivao, do koje ti je najviše stalo. Ali svima nam se to dogodi, svjesno ili nesvjesno, s razlogom ili bez razloga. Stoga opraštanje ne možeš zaobići, uvijek je nekoliko koraka ispred tebe, gleda te u oči i vraća se unatrag.

Opraštanje ponekad shvaćamo kao izgubljenu igru jer nakon opraštanja nečijih pogreška osjećamo se kao gubitnici. Bojimo se da će se ta situacija ponoviti. Bog se tada ne osjeća gubitnikom, on je svjestan koliko je to djelo veliko i da je to pobjeda. Kad svladamo ljutnju u našim mislima i slušamo Božju riječ, najveću pogrešku smo spremni oprostiti. Kod opraštanja važno je slušati svoje srce, a ne toliko razum. Ne trebamo se bojati još jedne rane na srcu. Pravi put nađimo u opraštanju drugima.

Lana Jalovčić, 2. r.

SSŠ Makarska
Voditelj: Marin Bašić

Radost opraštanja

Kada nekome nešto oprostim,
u svom srcu radost osjetim.
I ta radost snagu mi daje,
da opraštam više i opraštam dalje.

Vinka Ivanac, 5. r.

OŠ o. Petra Perice, Makarska
Voditeljica: Ružica Renić

Prijatelju oprostiti

Netko te je uvrijedio
i ti si se posvađao.
Isus te nagovarao
i ti si pristao,
prijatelj si postao.
Naučio si sada
i zauvijek upamtio
da svađanje
rješenje nije.
Sada ćeš uvijek
prije svađe znati,
prijatelju oprostiti
i nećeš tužan biti,
veselje ćeš osjetiti.

Matea Čagalj, 5. r.

OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Karmela Raić

Otvoreno srce

Kad učinimo nešto što ne bismo smjeli, uvijek se moramo ispričati. To ne možemo izbjeći. Čovjek se osjeća sretnim kada mu netko oprostí. Srce mu bude punije. Ne nosi brigu, teret i strah od ponovnog susreta. Uvijek treba opraštati. Jer kada ti netko oprostí, napravio je dobro djelo. Nikad ne zatvaraj vrata svoga srca za opraštanje.

Opraštanjem prijateljstvo postaje jače, duže, traje godinama i nikada ne prestaje!

Lea Čubić, 5. r.

OŠ Trilj, Trilj

Voditeljica: Vesna Tadić

Nešto sveto

Kad prijatelj prijatelju oprostí, u srcu je više radosti.

Oprostíti svakako treba da nas nesreća ne vreba.

Ako ne oprostíš

loše ti se piše,

tuge u srcu sve je više i više.

Opraštanje je nešto sveto.

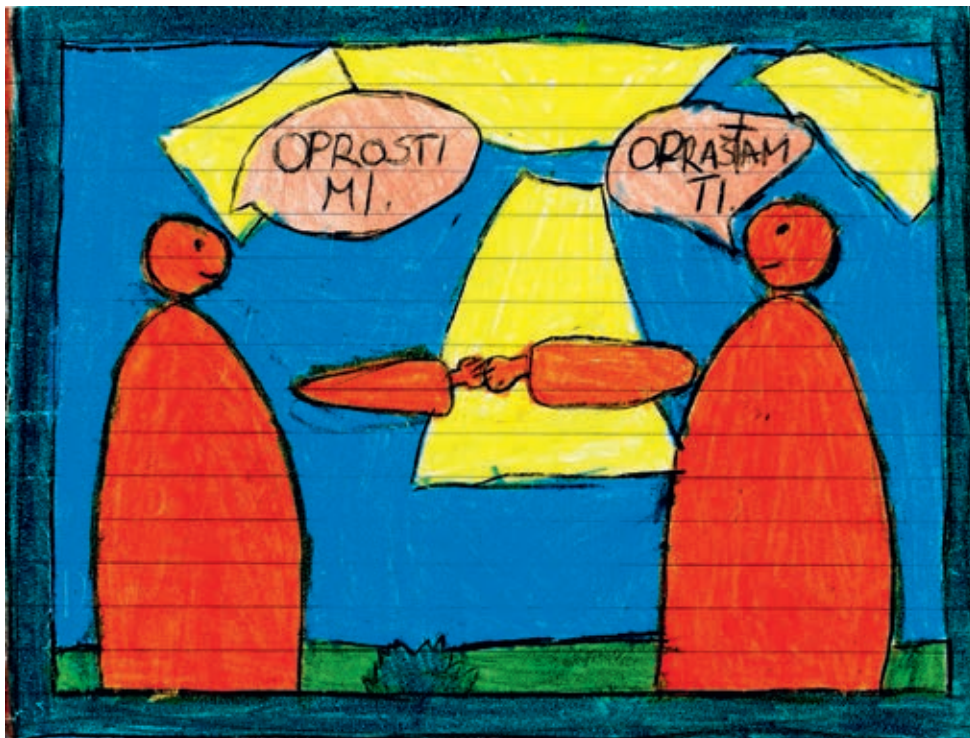
Nakon oprosta

srce više nije napeto.

Paško Kačić, 4. r.

OŠ Skalice, Split

Voditeljica: s. Lidija Čotić

Vjekoslava Srhoj, 4. r.

OŠ Stjepana Ivičevića, Makarska

Voditelj: Tonći Mravičić

Ponos i opraštanje

Svakodnevno upadamo u razne svađe. To nije ništa čudno. Svi smo različiti i, prema tome, imamo različita mišljenja. Ne kažem da uvijek treba opraštati, ali ako se želite osjećati mirno onda opraštajte. Najčešće tinejdžerske svađe događaju se oko malenih stvari, ali to se brzo izgubi. Stariji su malo razumniji i rijetko se svađaju, ali kada se posvađaju tvrdoglavi su kao mazga pa se ne mire lako. Kad smo u svađi, u našem tijelu se događaju razni osjećaji i nemiri. Zbog toga smo često usamljeni i tužni jer se zbog svog ponosa ne želimo ispričati ni oprostiti.

Ako želiš biti dobar sa svojim prijateljem, onda smogni snage i pregazi taj ponos koji uništava vašu sreću. Bez prijatelja si kao bez dijela srca ili tijela. Jer prijateljstvo je najvažnije na svijetu i teško ga je steći.

Lorena Maršić, 7. r.

OŠ „Ivan Leko“, Proložac
Voditeljice: Ana Kokić i Ivana Grabić

Maja Crnac, 2. r.

Druga gimnazija, Split
Voditelji: s. Dolores Brkić i Toni Horvatić
(nagrađeni rad)

Ča nan je svit

Ča nan je svit
bez jubavi Božje
i milosrđa Njegova.
Ča je čovik bez
rukaman svojih,
tako ni duša moja
ni mogla bi ništa
bez jubavi Tvoje.
Ča je ovaj život
bez Tvoje dobrote
i oprosta grija.
Ča je ovaj svit
bez saznanja da
Božje dite san i ja!

Petra Koceić Bilan, 5. r.

OŠ Skalice, Split

Voditeljica: Ana-Mari Marčić

Učim se opraštati

Vjerojatno nema čovjeka koji se nije našao u situaciji da se upita: Što znači oprostiti? Kako oprostiti nekome tko nas je ostavio povrijeđenim i zauvijek nestao iz našega života?

Oprostiti nam je sasvim normalno, ako se ne radi o velikoj uvredi ili velikoj boli. Možda kažemo da smo oprostili, ali ne i zaboravili. U svima nama leži težnja da nam se oprost kad pogriješimo. Ne možemo biti mirni dok ne dobijemo oprost. Jer nešto nas u dubini duše guši. No, ponekad je teško tražiti oprost.

Ljudi su često nepravedni, vide pogreške svih oko sebe, ali svoje ne vide. Kada i shvate da su pogriješili, ne žele to priznati, okrivit će nekoga drugog za svoje pogreške. Ljudski je griješiti, ali i praštati. Svi griješimo puno puta i nehotice povrijedimo nekoga tko nam je drag. Da bi nam ta naša pogreška bila oprostena, moramo se iskreno pokajati i priznati da nismo savršeni. Opraštanje mijenja ljude.

Kako oprostiti onome tko nas je zauvijek napustio? Kako pretrpjeti tu bol? Treba li uopće razmišljati o takvome činu? Je li vrijedno? Pitam se kome je teže: onima koji su ostavili nekoga ili ostavljenome? Čini mi se da je teže onima koji su ostavili, koji su napustili nekoga. Zamišljam kako se svaki dan pitaju zašto su to učinili, tražeći način da dobiju oprost. Oni drugi, ostavljeni, dobili su novu priliku u životu, možda ljepši i bolji život. Ipak, i s ove druge se strane postavlja pitanje: Kako bi bilo da nije bilo te „pogreške“?

Mogu li oprostiti? Učim se opraštati. Ljepše i mirnije živim kada oprostim, kada razmišljam o životu u kojemu se ovakve pogreške ne mogu napraviti.

Dario Selak, 2. r.

SSŠ Makarska

Voditeljica: Nada Šimić

Opraštanje ne smiješ zaobići

Opraštanje ne smiješ zaobići,
ma što da je učinjeno bilo,
djelo tvoje ili moje,
oprost padne ti milo.

Opraštanje ne možeš zaobići,
ono je zora nade,
blagoslovljen bio onaj
tko za oprost znade.

Opraštanje ne možeš zaobići,
ono je u tebi,
ali ne možeš dobiti oprost
prije nego oprostiš sebi.

Valentina Petra Eterović Buble, 8. r.

OŠ Skalice, Split

Voditeljica: Mira Ercegović

Nikola Matić, 4. r.

Ekonomsko-birotehnička škola, Split

Voditeljica: Draga Kegelj

Požuri!

Zar ti ne misliš da je lako
oprostiti svakom?
Nije teško oprostiti,
treba loše zaboraviti,
prijatelja naći,
drugom ruku pružiti.
Sretni ćete biti i on i ti,
i svi oko vas
ako se ne svađate na sav glas,
ako ne budete kao mačka i pas.
Zato požuri!
Oprosti!
Čim prije zaboravi onaj ružni dan,
jer za sutra imamo novi plan.

Tara Jerončić, 4. r.

OŠ Josipa Pupačića, Omiš
Voditeljica: Ružica Jerončić

Snaga oprostita

Uvrede su riječi ili postupci kojim drugima
nanesemo bol. Većinom su to osobe koje nas
vole ili su nam bliske. Zato i bole.

Kada uvrijedim mamu ili sestru odmah mi
bude žao i pokajem se. One mi brzo oprostite
jer me vole. Svi dožive poneku uvredu pa tako
i ja. Suze mi se skupe u očima, ali se trudim ne
zaplakati. Kao što je meni drago da mi mama i
sestra oprostite, tako i ja oprostim. Lakše je biti
zlopamtilo, ali za oprostiti treba imati snage i
ljubavi.

U molitvi Očenaša stoji: „i otpusti nam duge
naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim“.

Lara Lovrinčević, 5. r.

OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Karmela Raić

Zrno milosrđa

Bog je milosrdan. On oprašta svima koji se kaju zbog zla kojeg su učinili. Uči nas da i mi opraštamo i pomažemo. Ne zato što moramo, nego zato što i mi to doživljavamo od Krista. To nas čini boljima.

Kada me prijatelji iznevjere prvo se naljutim, onda tek razmislim i oprostim. Tada se puno bolje osjećam, nego da osjećaj ljutnje nosim u srcu. Volim svoje prijatelje, volim se družiti s njima.

Jer, tko zna, možda i meni uskoro bude potrebno baš to: zrno milosrđa.

Ante Gale, 5. r.

OŠ Jesenice, Dugi Rat
Voditeljica: Darija Mladin

Pomirenje

Pomirenje je za svako stvorenje.

Neka se svatko miri,
ljubav neka se svijetom širi.

Za mir u srcu nam treba puno radosti i sreće,
ima li od toga išta veće?

Mir i sreću ćeš imati opraštajući drugom,
a ne živeći s gorčinom i tugom.

Matea Kačić, 3. r.

OŠ Skalice, Split
Voditeljica: s. Lidija Čotić

Frane Vidić, 8. r.

OŠ Bol, Split
Voditeljica: Sanja Đivanović

Most

Opraštanje je radost,
tako gradiš most.
To je most radosti i sreće,
tada je prijateljstvo veće.

Kada si tužan,
bit ću uz tebe.
Jer to je radost,
to je sreća za mene.

Kada ti oprostim,
znaj da sam uvijek uz tebe.
Budi nekad
i ti uz mene.

Ana Radić, 5. r.

OŠ o. Petra Perice, Makarska
Voditeljica: Ružica Renić

Obnova prijateljstva

Jednog ponedjeljka moj najbolji prijatelj Noa i ja smo putovali autobusom. Noa je prešao sjediti kod prijatelja Gaje, a mene ostavio da sjedim sam.

Jako sam se naljutio. Kada smo izašli iz autobusa, Noa mi je rekao: "Oprosti!" Bio sam drzak i odgovorio: „Od sada smo neprijatelji!“

Došao sam kući jako tužan. Nisam bio raspoložen baš ni za što. Ručak nisam mogao pojesti, a ni večeru. Ubrzo sam otišao u krevet, no to me je stalno mučilo. Brojao sam ovčice do ponoći, potom zaspao. Sutradan, čim sam došao u školu pomirio sam se s Noom. Ipak je on moj najbolji prijatelj. Od tada se više nismo svađali.

Duje Leko, 3. r.

OŠ Josipa Pupačića, Omiš
Voditeljica: s.Terezija Pervan

Obitelj -
škola milosrđa

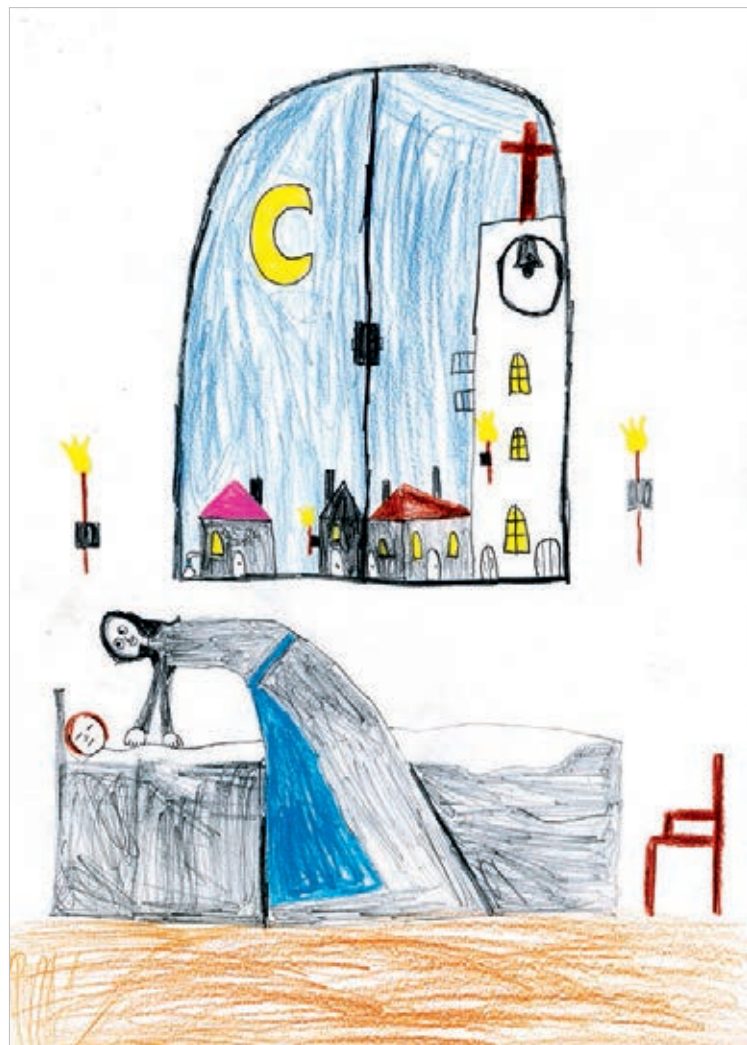
Nedjelja Caritasa

Došašće je posebno vrijeme kada pomažemo jedni drugima. Najdraža mi je Nedjelja Caritasa jer tada u mojoj župi prikupljamo hranu za one koji za božićne blagdane nemaju pošten ručak na stolu.

Još pamtim taj dan kada me je mama pozvala da odemo u Makarsku kupiti hranu koju ćemo odnijeti u crkvu. Kupili smo razne proizvode: tjesteninu, brašno, konzervirane namirnice. Sve smo to stavili u kutiju i odnijeli u crkvu ispred oltara. Tu je već bilo puno ukrašenih kutija hrane koju smo po razredima prikupljali u školi.

U trenutku kada je naš svećenik rekao da te namirnice idu siromašnima koji će ih jesti za Božić, osjećao sam se ispunjeno. Kada sam počeo jesti svoj božićni ručak, sjetio sam se onih ljudi koji zahvaljuju meni i dobrim ljudima iz moje župe. U sebi sam osjetio pravi Božić.

Ante Savanović, 7. r.
OŠ Tučepi, Tučepi
Voditeljica: Marina Šimić

Zvonimir Kokeza, 5. r.
OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Silvana Puljić
(nagrađeni rad)

Dar za Caritas

Jednoga dana sam pospremala svoj ormar i sjetila se kako bih mogla svoju odjeću koju sam prerasla nekome darovati. Svu odjeću koja mi je bila tijesna sam složila i odložila. Dugo sam razmišljala kome ću je darovati. Otišla sam na internet i tražila humanitarne udruge. Odлучila sam se za Caritas. Sjetila sam se da mogu darovati neke knjige iz prošloga razreda i igračke s kojima se više ne igram. Pitala sam mamu i ona se složila sa mnom. Sve smo razvrstale i odnijele u Caritas. Sutradan sam stalno mislila na to i nadala se da će nekome koristiti. I ubuduće ću darovati stvari koje drugi trebaju.

Kate Jurišić, 4. r.

OŠ Split 3, Split

Voditeljica: Karmela Raić

Petra Ostojić, 3. r.

OŠ Ljubljana, Zagreb

Voditeljica: Tatjana Jurić

Obitelj za druge

Moja obitelj i ja svake godine skuhamo razna jela beskućnicima. Znam da su oni gladni. Zato moja obitelj i ja dobrotvorno kuhamo za njih. Kada to radim, osjećam se sretno jer znam da su oni zahvalni na svakome jelu koje dobiju. Oni nas grle i smiju se. Baš zato to radimo, da bismo mogli gladne nahraniti.

Iva Puljak, 4. r.
OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Karmela Raić

Želim biti strpljiv

Imam prabaku od devedeset godina. Pomažem joj snalaziti se u prostoru. Ponekad se dogodi da izgubi pamćenje. Želim biti strpljiv te joj pokazati i objasniti gdje se što nalazi. Prema njoj sam dobar i blag, a najviše milosrdan. Sve bih učinio da joj vratim pamćenje. Volim je i vjerujem da i ona voli mene.

Mihael Projić, 5. r.
OŠ Trilj, Trilj
Voditeljica: Vesna Tadić

Anastasia Apollonova, 2. r.
OŠ Meje, Split
Voditeljica: Ana-Mari Marčić

Moj brat

Moj brat me gnjavi svaki dan. Radi mi ono što ne želim i budem jako ljuta. Mislim da mu nikad, nikad neću oprostiti. A nakon nekoliko dana ipak mu oprostim jer ga volim. On je ipak moj brat i kako da mu ne oprostim?!

Tatjana Runac, 3. r.
OŠ Josipa Pupačića, Omiš
Voditeljica: s. Terezija Pervan

Treba vjerovati

Milosrdan je Otac,
Sin i Duh Sveti.
Trebamo voljeti,
milosrdni biti,
a ne grijeh ljubiti.

Milosrde u obitelji
zna zaboravljeno biti,
ali se treba potruditi
i puno vjerovati.

Dominik Rožić, 6. r.
OŠ kraljice Jelene, Solin
Voditeljica: Ksenija Jelavić Šako

Rina Vukušić, 5. r.
OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Silvana Puljić

Ana Buljanović, 1. r.

OŠ Bol, Split

Voditeljica: Sanja Đivanović

Moja divna obitelj

Proljeće je u Godini milosrđa. Bog nam je podario toliku ljepotu u prirodi. Moja je ljepota moja obitelj i Gospodinu sam zahvalna na njoj.

Mi smo mala, ali dragocjena zajednica: mama, tata, sestra i ja. Mama je nježna, draga osoba, moja tješiteljica i moj uzor. Ona mi otkriva lice Gospodina da me vodi pravim putem, kako bi postala barem približno dobra osoba kao ona. Njezine nježne ruke u tuzi me tješe, a blistavim pogledom me ohrabruje. Moj tata je dobar i pošten čovjek. Ljubav prema meni i mojoj sestri ne iskazuje riječima, nego djelima. Zahvalna sam Gospodinu što mi ga je dao za oca. Želim živjeti po uzoru na moje roditelje i sestru koja je najbolja sestra na svijetu. S njom razgovaram o svemu. Ako nešto ne znam, uvijek mi pomogne ili se barem potruđi pomoći. Na katu svoje kuće imam lastavicu s mladima. Koliko god puta odletjela, uvijek se vrati svojim pticima. Podsjeća me na moju mamu. Znam da me ona nikad neće ostaviti. Hvala ti, Bože za sve ljepote, a pogotovo za najveće milosrđe – moju divnu obitelj!

Josipa Šaškor, 5. r.

OŠ 1. listopada 1942., Čišla

Voditeljica: Ljubica Tabak

Molitva za baku

Kada sam imao sedam ili osam godina, moja baka je dobila rak. Bila je u bolnici u Splitu. Kada bismo moj tata i ja išli u bolnicu, svaki put bih joj nešto nacrtao. Nakon nekoliko mjeseci je bila puštena iz bolnice jer liječnici nisu uspjeli pronaći lijek. Živjela je u Sinju pa bismo tata, ja, a ponekad i mama išli u Sinj. Nakon nekog vremena je umrla. Tada smo svi bili uz nju. Bio sam uvjeren da samo spava. Idućeg dana sam shvatio da je umrla pa sam se počeo moliti Bogu da moja baka stigne u raj. Tada sam se osjećao odlično.

Andrija Filipović, 5. r.

OŠ Split 3, Split

Voditeljica: Karmela Raić

Molitva za djeda

Prije nego što je moj djed umro nije mogao sam hodati. Da mu uvježbam noge, skoro svaki dan sam s njim igrao nogomet. Nakon igre dobro sam se osjećao. Meni je žao što je moj djed umro jer sam ga stvarno volio. Još uvijek molim našeg nebeskog Oca za svoga djeda.

Fabijan Perić, 2. r.

OŠ Split 3, Split

Voditeljica: Karmela Raić

Antea Rokov, 8. r.

OŠ kneza Mislava, Kaštel Sućurac

Voditelj: Rudi Milat

Od roditelja učimo

Iako svi znamo što je milosrđe, to važno pitanje zaokupilo je moje misli. Kako možemo znati, a ne primijeniti? Vjeroučitelj nam govori: “Bog je milosrdan”, a roditelji dovrše tvrdnju: “Budite kao i on!” Ali, kako? I, ako želim, uvijek napravim nešto što sav trud i rad uništi. Ove godine je Godina milosrđa pa se po svim crkvama priča da idemo korak po korak dok ne dođemo do nama poznate, ali ipak tako nepoznate riječi: milosrđe. Od rođenja nam govore djedovi i bake kada nam nešto daruju: “To je tvoje i samo tvoje... nemoj nikome to dati.” A onda nam roditelji govore da sve dijelimo i da ne budemo škrti. Stani malo! Prvo nas uče jedno, a zatim drugo! Odrasli nam govore da uživamo dok smo djeca, jer smo tako dobra i iskrena, a kada se dogodi pokoja loša stvar od svih se čuje samo: “Odrasti već jednom!”

Pišući ovo shvaćam da i u odraslima nema milosrđa. Zapravo, ima ga manje nego u nama. Na dan ispovijedi očevi su tako dobri i spokojni, ali kada toga istoga dana na TV-u nogometaši gube, psovke i ružne riječi zavladaju prostorom. Tada ih tužno promatram nevinim, dječjim pogledom. Mi od roditelja učimo. Kako oni postupaju, tako ćemo i mi. Nekad će biti dobrih, a ponekad loših trenutaka. Sve je to dio života. Prije nego što počneš osuđivati moje pogriješke prvo provjeri svoje. Jer Godi-

na milosrđa nije u osuđivanju jedan drugog, već da zavirimo u naša srca i pronađemo iskru u najvećoj tami. Ona će nas poboljšati!

Petra Kuzmanić, 5. r.
OŠ Josipa Pupačića, Omiš
Voditelj: Antun Budimir

Milosrđe u obitelji

Moji roditelji pomagali su mojoj sestri Danijeli dok je bila bolesna. Dugo je ležala u bolnici jer je imala leukemiju. Kada je stigla kući, mama i tata su neprestano bili s njom i čuvali je dok je učila hodati. Nakon dosta vremena ona je ponovno prohodala. To mi je bilo jako drago. Počela se šminkati i izlaziti vani, iako nije imala kose.

Za nekoliko mjeseci joj je narasla kosa. Radila je svakakve frizure. Kosa joj je bila kovrčava

kao da je napravila lokne. Bila sam sretna što može hodati i što je kao prije. Jako se dugo borila protiv opasne bolesti, ali ju je uspjela pobijediti.

Moja sestra je jaka i sve je to istrpjela zato što je Bog bio uz nju.

Dragi Bože, čuvaj moju sestru i moju obitelj.

Ana Ivišić, 3. r.

OŠ Trilj, Trilj

Voditeljica: Julijana Hrvoić

Marta Škorić, 1. r.

OŠ Bol, Split

Voditeljica: Sanja Đivanović

Dora Bilić, 4. r.

OŠ Brda, Split

Voditeljica: Ana-Mari Marčić

Najbolje vrijeme za obitelj

Kroz Godinu milosrđa Bog nas poziva da budemo bolji ljudi. Biti milosrdan znači popraviti sve što možemo i iskazati se na poseban način. Mislim da se upravo sada trebamo odreći svega što nam šteti i ispraviti sve loše navike. Smatram da je ovo najljepše vrijeme koje možemo provesti s obitelji, da se svi zbližimo.

Za mene je ova godina još posebnija jer sam bila u Rimu i prošla kroz Sveta vrata. Prije sam o tome mogla samo sanjati. To je bilo nepisivo iskustvo i jedino za čim sam žalila je to što moja obitelj nije bila sa mnom. Imala sam mogućnost sve to doživjeti i moliti Boga za njih. Zato sam jako zahvalna! Ovo je najbolje vrijeme za obitelj jer se upravo u obitelji uči opraštati. To je nama mladima jako važno jer učinimo po stotine pogrešaka. Opraštanjem gradimo povjerenje i potičemo svoje bližnje da nam vjeruju. Spremni smo reći sve, ne skrivamo se i ne lažemo. Tako nam obitelj postaje jača. Grade se bolji odnosi koji će u mnogim situacijama pomoći. Bitno je da u obitelji nema svađe, da jedni drugima praštamo i da se učimo biti bolji ljudi.

Ove godine je moja obitelj postala bolja, jača i trudimo se činiti sva djela milosrđa. Zato ovo

vrijeme trebamo iskoristiti: Bogu se približiti što više možemo i dopustiti mu da nas zagrlj zagrljajem punim ljubavi!

Tea Miše, 1. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

Djedova dobrota

Moj djed je umro i ja se svake nedjelje u crkvi za njega molim. Danas sam saznao da je to duhovno djelo milosrđa. Djed me naučio kako mogu biti pravi vjernik pa to pokušavam i uspijeva mi. Naučio me osnovne molitve i da zahvaljujem Bogu svako jutro što sam živ i zdrav. Govorio mi je da pomažem siromasima i smirujem one koji govore ružne riječi. Jednom sam pomogao siromahu tako da sam mu dao odjeću i nešto novaca. Tada sam osjetio djedovu dobrotu u sebi. Pomogao sam prijatelju naći mobitel, a mami i tati toliko stvari da ne mogu sve sada nabrojati. Sve sam to naučio od moga milosrdnog djeda.

Luka Gudelj, 3. r.

OŠ Tučepi, Tučepi

Voditeljica: Marina Šimić

Lara Miošić, 4. r.

OŠ Gradac, Gradac

Voditeljica: Tereza Vučinić

Što je milosrđe?

Za mene je milosrđe moja obitelj.

Milosrđe se živi svakodnevno s Bogom.

Milosrđe su naši zajednički trenutci: mama, tata, braća i ja.

Milosrđe je upaljena svijeća nedjeljom na stolu.

Milosrđe je maslinova grančica na križu.

Milosrđe je razgovaranje, opraštanje, ljubav.

Milosrđe ne znači samo primanje, već i davanje.

Ono je radost življenja.

I onda kad se pitaš: „Što je milosrđe?“

Uvijek se sjeti obitelji koja te vječno voli, koja je uvijek uz tebe.

Ana Marija Biočić, 5. r.

OŠ Gradac, Gradac

Voditeljica: Tereza Vučinić

Ruža za pradjeda

Tako mi je žao što si otišao. Ti si u mojim mislima i sjećanjima. Kada dragoga Boga za tebe molim, donesem svijeću i ružu jer znam da ti je ruža bila najljepši cvijet. Svi bismo htjeli da si ovdje, ali Bog je odlučio. Zato te dragi pradjede najviše volim.

Tea Tadić, 3. r.

OŠ Dinka Šimunovića, Potravlje
Voditeljica: Jelena Krolo

Djedov molitvenik

Odlučio sam izvršiti djelo milosrđa - žalosna i nevoljna utješiti. Izvršio sam ga tako što sam utješio moju baku. Svakog je Božića, od kad je djed umro, posebno tužna. Sjeti se kako je moj djed uvijek pjevao božićne pjesme dok bi ukrašavali kuću i pripremali se za Božić. Kad sam vidio da je tužna, pozvao sam tetu pa smo joj pjevali pjesme iz starog, djedovog molitvenika. Baka je najprije zaplakala, a onda se nasmijala. Zagrljio sam je i poljubio. Nakon toga smo otpjevali još nekoliko pjesama koje je djed najviše volio.

Stipe Tomić, 6. r.

OŠ „Ivan Leko“, Proložac
Voditeljica: Maja Ivanko

Marino Milišić, 2. r.

OŠ Bol, Split
Voditeljica: Verica Aljinović

Moj uzor

Moj uzor u milosrđu je moja baka Vlasta. U našoj obitelji ona najviše pomaže onima koji trebaju pomoć. Jedne nedjelje, poslije svete mise u našoj župi, ugledao sam baku ispred crkve kako prodaje čestitke da bi prikupila novac za bolesne ljude. To me je jako iznenadilo. Naravno, na dobar način. Jednostavno nisam mogao vjerovati. Ostao sam bez riječi. Svake godine kada slavim rođendan, baka mi napomene kako trebam pomagati drugima. Kada mi daruje novac, uvijek me pita želim li jedan dio dati za ljude kojima je potrebna pomoć. Uvijek pristanem pa se tako sretno osjećam što mogu nekome pomoći. Zahvaljujem Bogu što je moja baka dobroga srca i što me pokušava usmjeriti na pravi put.

Luka Zwirn, 7. r.

OŠ Tučepi, Tučepi

Voditeljica: Marina Šimić

Za obitelj

Dragi Bože,
jedna molba ako može.
Pomozi mojoj mami
da joj lakše na poslu prolaze
dani.

Pomozi mome tati
da mu se radni dan skрати.
I kad dođu kući
da ih dočekaju kifličići vrući,
koje ćemo seka i ja rado peći
i uživati u našoj zajedničkoj
sreći.

Mami i tati pomoći hoću
i uvijek se za njih pomolim
noću.

Jer, da njih u mom životu
nema,
imala bih puno problema.
Hvala Bože što pomažeš mi Ti,
cijeli ću Te život hvaliti.

Gabrijela Drlje, 2. r.

OŠ Mejaši, Split

Voditeljica:

s. Marijanka Dominiković
(nagrađeni rad)

Nadia Mirko, 4. r.

OŠ Gradac, Gradac

Voditeljica: Tereza Vučinić

Svjetlost na kraju tunela

Prije 27 godina moji su roditelji dobili svog prvorođenca, Josipa. Nedonošče, zdravstveni problemi, bolnice, neprospavane noći, a oni su bili jako mladi. Dok su se drugi zabavljali, oni su bdjeli nad njim i radovali se svakome novom danu. Njihova utjeha bio je Bog!

Praznovjerni puk proždirao ih je pogledima čuđenja, a i gađenja. Kao da će invaliditet prijeći na njih ako mu se približe! Dok su u prolazu naglas blagoslivljali, u srcima su proklinjali. Govorili bi: "Blaženi Bog da ga digne." Zabijali su smrtnu strijelu u srca mojih roditelja jer nisu shvaćali da Josip nije bio Božja kazna za njih, nego blagoslov od Boga. Kada bi govorili: "Tko zna čije on grijehe ispašta", nisu znali

da Svevišnji prašta, a ne kažnjava. Nisu znali kakva nevinna, čista i Božja ljubav dolazi od Josipa. Zato i u molitvama pobožnoga Srca molimo: "Bože moj, istrгни me iz ruke bezbožnika, iz šake grešnika i nasilnika, jer Ti si nada moja Gospodine, Ti si od mladosti moje pouzdanje".

Nada, ufanje i vjera nikada se nisu ugasili u srcima mojih roditelja. Zato sam i ja dio te blagoslovljene obitelji, nada, budućnost, "svjetlost na kraju tunela", kako kaže moja mama. Samo je u Bogu njihova duša nalazila mir, od Njega im je dolazila nada. Nakon uporne borbe i s vjerom u Boga, danas imam i brata Lovru.

Medicina je u našoj, kao i u drugim zemljama, odustala

od mog brata Josipa. Rekli su kako neće dočekati svoj 5., a on je nedavno slavio svoj 27. rođendan. Doduše, proslavio ga je u Jedinici intenzivnog liječenja. Svi su digli ruke od njega, samo Bog - ne. Svi smo se molili. Jedini predmet, osim kopči od medicinskih aparata i igala na njegovu tijelu, bila je krunica.

«Kod Boga je moja utjeha. Samo u Bogu počiva moja duša. Od Njega mi dolazi spasenje. On je jedini hridina moja i spasenje moje, branik moj, da se ne poljuljam nikada.» (Ps 62, 2-3)

Nada Gruja, 3. r.

Zdravstvena škola, Split

Voditeljica: Sanja Zeko

(nagrađeni rad)

Življenje milosrđa u obitelji

Obitelj je, po mome mišljenju, najvažnija u životu svakog čovjeka. Daje nam čvrst oslonac i pomaže nam kad je najteže. Ništa ne traje vječno pa tako ni vrijeme koje provodimo jedni s drugima. Zato bi trebalo provesti više vremena u obiteljskom skladu i miru. Biti milosrdan znači biti pravi kršćanin i pravi čovjek. Ako nismo milosrdni, propuštamo biti sretni i spozna-

ti vrijednost milosrđa. Ako smo milosrdni, možemo ga i primiti. Živjeti na taj način omogućava nam da stvorimo neraskidivu vezu s Bogom i ljudima. A stvoriti neraskidivu vezu s Bogom predstavlja savršenstvo ljubavi koje svi mi žarko želimo iskusiti.

Tihomir Perić, 8. r.

OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Eleonora Jonjić Olujić

Marija Galić, 3. r.

SSŠ Blaža Jurjeva
Trogrnanina, Trogir
Voditeljica: Ljubica Kovač

Milosrđe -
Božji dar i
životni stav

Recite mi, molim vas!

Milosrđe je dobra stvar,
njime ispravimo svaki kvar.
Dobri ljudi to često rade,
milosrđe je za stare i mlade.

Milosrđe, milosrđe, milosrđe.
Postoji li ljepša stvar?
Ne znam.
Recite mi, molim vas.

Petar Visković, 4. r.
OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Dijana Ćubelić

Više od samilosti

Milosrđe nije samilost. Milosrđe je puno više.
To je kad nahraniš čovjeka koji te mrzi, kad pokloniš svoj novac
siromahu, kad puštaš ljude da te pokradu jer im želiš dobro.
Milosrđe je kad poštuješ Isusove Zapovijedi ljubavi koje nam
je dao, jer nas On, naš dragi Bog, neizmjereno voli i želi nam
najbolje. Jer Njegovo milosrđe nije samilost, nego ljubav. Ne-
izmjerna ljubav prema svakome.

Leo Glavaš, 4. r.
OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb
Voditeljica: Anica Perković

Elena Duka, 8. r.
OŠ Bol, Split
Voditeljica: Sanja Đivanović

Pronađi milosrđe

Ne daj se mržnji, škrtost pobijedi,
bolesnu i žalosnu ruku pruži
i kraj njega sjedi.

Poput Isusa druge ljude voli,
jer ćeš pronaći Njegovo milosrđe
koje liječi boli.

Srcem i umom odluke se donose,
ne dopusti drugima
da te lažima zanose.

Ako možeš,
drugima grijehe oprosti
da te Isus ispuni svakom milosti.

U malim stvarima sreću pronađi
i otvorenih ruku
pred Boga izađi.

Veronika Dukić, 7. r.
OŠ Trilj, Trilj
Voditeljica: Smilja Malesh

Uvijek bih pomagala

Pomogla bih čovjeku koji je siromašan.
Pomogla bih nekoj staroj osobi u autobusu,
tako da bih se digla da ona može sjesti.
Ako moj prijatelj nema hranu za marendu,
dala bih mu malo moje hrane.
Pomogla bih rodici ako padne i ozlijedi se.
Pomogla bih slijepoj osobi da prijeđe cestu.
Pomogla bih mami srediti kuću.
Ako me mama ili tata zamole da pričuvam
sestru, rado bih je pričovala.
Pomogla bih sestri ako je bolesna,
tako da bih joj donijela čaj.
Uvijek bih pomagala.

Nina Sučić, 2. r.
OŠ Kman-Kocunar, Split
Voditeljica: Silvana Puljić

Milosrđe nema granica

Milosrđe je spremnost da se pomogne onima koji su u nevolji jer im je to potrebno. Milosrđe je uvijek povezano s Božanskom prisutnošću. Ono nema granica ako ga netko prihvaća iskrena srca. Milosrđe uvijek ne vidimo, ali mnoge važne stvari postoje: ljubav, pravednost, iskrenost, poštenje. Iako ih ne vidimo, temelj su života.

Bog ima milosrdno srce za sve i nikada se ne umara opraštati. I mi bismo trebali naučiti biti milosrdni jedni prema drugima i pomagati onima kojima je potrebno.

Ivana Pervan, 8. r.

OŠ Meje, Split
Voditeljica:
Dijana Čondić-Kapetanov

Barbara Šimundić, 4. r.

Druga gimnazija, Split
Voditelji: s. Dolores Brkić i
Toni Horvatić
(nagrađeni rad)

Haiku o milosrđu

Milosrđe je
kao pružene ruke
što traže druge.

Božje milosrđe
je kao sunce.
Sve nas obasjava.

Lovro Jakić i Vito Pervan, 8. r.

OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb
Voditeljica: Anica Perković

Milosrđe

Milosrđe je ljubav.
Vjera je ljubav.
Ljubav je sveta.

Emma Radeljić, 5. r.

OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Ivka s. Filipa Smoljo

Godina Božjeg milosrđa

Godina je Božjeg milosrđa. To je vrijeme kada trebamo biti milosrdni prema svima. Papa nam poručuje da opraštamo i međusobno jedni drugima pomažemo. Kaže da u sebi moramo probuditi sposobnost gledanja u ono bitno, a ne samo materijalno. Znam da govori istinu i slažem se s njim.

Papina poruka za Godinu Božjeg milosrđa je duga, baš kao i ovaj progon izbjeglica. Osjećam se tužno jer mi je žao gledati kako ljudi pate i odlaze iz svojih toplih domova u blatnjave šatore. Moji roditelji kažu da ih to podsjeća na slike iz naše Hrvatske od

prije dvadesetak godina. Mi kršćani trebamo biti snažni u svojoj vjeri jer je ovo vrijeme velikih promjena, za čitav svijet i za čitavu Crkvu.

Što je zapravo milosrđe? To sam saznala iz Papine poruke, ali i iz njegovih djela. On kaže da je otajstvo milosrđa zapravo vrelo radosti, spokoja i mira. Najviše mi se sviđa ova rečenica: „Milosrđe: most koji spaja Boga s čovjekom, otvarajući naša srca u nadi da smo, usprkos našoj grješnosti, zauvijek ljubljени.“ Sigurna sam da bi to mnogi protumačili kao na primjer: ako damo novac nekom siromahu, učinili smo dobro djelo i

tada smo milosrdni. Ne, to ne znači to! Tu rečenicu bih protumačila ovako: milosrđe je zapravo niz dobrih djela koja spajaju Boga s čovjekom.

Bog nam prašta bez obzira koliko mi griješili. Važno je dobra djela činiti sa srcem, s ljubavlju. U ovoj godini Papa nas poziva da budemo milosrdni baš kao naš Otac, da svima opraštamo bez obzira na to koliko su puta sagriješili. Činite dobro jedni drugima i sve će vam se vratiti. Jer Bog sve vidi i sve čuje.

Laura Renić, 5. r.

OŠ Majstora Radovana, Trogir

Voditeljica: Ivana Radoš

Da i oni budu sretni

U razredu smo gledali film o djeci iz Afrike. Shvatila sam da su oni gladni kruha. Škola im je jako važna. Sjede u drvenim klupama koje su jako stare, a neke škole uopće nemaju sjedalice. Jedna ju je djevojčica nosila na glavi, kako bi imala gdje sjesti. U školama nemaju ni prozore. Bez obzira na to, oni idu u školu čak i bos, gladni i žedni. Uporni su i hrabri.

Kada bi ta djeca vidjela što mi sve imamo, vjerojatno ne bi mogla vjerovati svojim očima. To je tužno. Mi, koji živimo u odličnim uvjetima, ne vidimo i ne shvaćamo koje se tragedije događaju oko nas. Svaka kapljica kiše koja padne, suza je jednog siromašnog djeteta.

Zato ne smijemo biti pohlepni i žaliti se zbog stvari kojih nemamo. Moramo se sjetiti gladne djece i biti zahvalni na onome što imamo. Veselimo se besmislenim stvarima, a najveće sreća bi nam trebala biti njihov osmijeh, sreća i zadovoljstvo.

Kada bi svaki čovjek izdvojio jednu kunu ili barem uputio lijepu riječ nezbrinutoj osobi, svijet bi postao ljepše mjesto za život. Toga bismo se najviše trebali sjetiti u ovoj Godini milosrđa.

Petra Nakić, 4. r.

OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Nikolina Kalajžić

Leonard Toni Nakić, 3. r.

Druga gimnazija, Split
Voditelji: s. Dolores Brkić i Toni Horvatić

Drugo ime

Milosrđe zovemo dobrota,
a njezina je cijena
neizreciva svota.

Milosrđe zovemo pomaganje,
jer od svih dobrih ruku
to je davanje.

Milosrđe ima još puno imena.
Nešto u nama ga stalno izaziva,
zato ne znamo točan broj naziva.

Tea Leona Horvat, 6. r.
OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb
Voditeljica: Anica Perković

Milosrđe

Kada se oprašta,
kada se pomaže,
kada se voli.

Kada smo tu za nekoga,
neovisno o tome kakav je.
Milosrđe.

Iva Mamić, 8. r.
OŠ Ivana Meštrovića, Zagreb
Voditeljica: Anica Perković

Poslušajte ljudi

Poslušajte ljudi moj mali glas,
možda nekome donese spas.
Učinimo pravu stvar,
milosrdni budimo,
Boga ljubimo.
Svi dišimo kao jedna pluća,
svi budimo kao jedna duša,
neka srce za sve jednako kuca.
Bratska ljubav neka nas zauvijek spaja
i milosrđu neka ne bude kraja!

Sara Kovačić, 7. r.
OŠ kraljice Jelene, Solin
Voditelj: Tomislav Budić

Djela milosrđa

Veliko je milosrđe Gospodinovo,
ono nema mane,
isto kao i Njegovo srce -
ljubav za cijeli svijet u njega stane.

Budimo i mi dobri,
pokažimo milosrđe svoje,
da cijelim svijetom zasjaju
predivne ljubavi boje.

Nahranimo gladne, umanjimo im tugu,
neka i oni siti budu.
Kao što majka iz ljubavi dijete doji,
tako i ti žednoga napoji.

Budimo i mi dobre volje,
dajmo siromahu haljine svoje.
Kad putnika vidiš umorna na cesti,
primi ga u kuću i daj mu jesti.

Pomozi bolesniku i bližnjemu svomu,
posjeti ga u njegovom domu.
Pomozi zarobljenom da dobar bude,
da mu nikad više ne sude.

Pokopaj bližnjega svoga,
moli da i on nađe lijep put do Boga.
Prihvatimo svakoga kakav je
i pokažimo poput Isusa milosrđe svoje.

Marija Medak, 6. r.

OŠ „Ivo Dugandžić – Mišić“, Komin
Voditeljica: Monika Čopo

Luka Čaljkušić, 4. r.

OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Nikolina Kalajžić

Pravi put

Pravi je put teško pronaći. Neki zalutaju, a neki ga uspiju naći. Različiti smo kao i naši putevi. Svatko, na svoj način, traži svoj put. Pravi je put popločan lijepim uspomenama, možemo reći vječnim suncem i srećom. No, mnogi ne uspiju. Nešto ih odvuče, neka sila koja je nezaustavljiva.

Trudim se kao i drugi pratiti svoj put. Mislim da je pravi. Pun je ljubavi i sreće. Ponekad se okliznem na kamen moga puta. Priznajem. Teško se podignuti i nastaviti. Samo moramo vjerovati u sebe, biti i dalje dobri, dragi, pošteni i, na neki način, u duhu posebni. Svaku draču preskočiti, zagonetno jezero preplivati, crno nebo preletjeti i čvrsto nastaviti dalje. Trebamo osjetiti ljepotu života koja nas čeka. Moramo biti sretni ako naš put bude i siromašan jer to može značiti da će na kraju biti puno ljepši, nego što se na početku činio. Želim iz svega srca da svi ljudi nađu svoj pravi put. Da ga vjerno slijede i da budu sretni.

Matija Marija Brdar, 7. r.
OŠ Stjepana Radića, Imotski
Voditeljica: Branka Buljan

Naučimo voljeti

Svatko može učiniti ponešto za druge. Možda ne možemo mijenjati svijet, ali možemo mijenjati sebe. Trebamo započeti s malim stvarima: slušati bez prekidanja, govoriti bez osuđivanja, odgovarati bez napadanja, opraštati bez kažnjavanja, pomagati bez očekivanja, lijepim riječima dočekivati svakoga, bodriti prijatelja, upoznati susjede, činiti dobro potrebitima, srcem opraštati, za bolesne brinuti... Naučimo voljeti sve što očima srca ugledamo! Odlučimo se za život u ljubavi i istini. Bogu prepustimo sud i osudu. Svaki je čovjek jedinstven i nitko nije suvišan. Kada to shvatimo, postat ćemo veliki jer ćemo uvidjeti veličinu služenja drugima. Tada ćemo spoznati milosrđe.

Karla Čajić, 8. r.
OŠ Trilj, Trilj
Voditeljica: Vesna Tadić

Skriveni svirači

Na svijetu ima toliko poznatih glazbenika, plesača, pjevača... Na njihovim koncertima bude nekoliko desetaka tisuća ljudi. Ljudi uživaju slušati tu prekrasnu glazbu otkrivenih glazbenika. Ali, što je s onima koji nisu otkriveni?

Svaki put, kada prolazim Marmontovom ulicom, netko svira. Siromašni ljudi postavljaju ručnik na pod. Na njega sta-

ve šešir ili neku košaricu koja služi za skupljanje novca. Većina ljudi to ignorira i meni to smeta. Ljudi sviraju predivnu glazbu i trude se nešto zaraditi za svoj kruh. Nažalost, nisam imala priliku zastati i poslušati taj lijepi zvuk gitare ili harmonike jer sam stalno u žurbi i prolazim s obitelji. No, jednoga dana ću se zaustaviti. Stat ću pokraj tih siromaha i

ubaciti najveći novčani iznos koji mogu dati. To želim učiniti. Naravno, ovo je samo jedno djelo milosrđa. Želim sretno nastaviti živjeti, pomoći ljudima oko sebe. Sigurna sam da Isus želi ovakvo življenje milosrđa.

Ana Pauk, 5. r.

OŠ Marjan, Split

Voditeljica: s. Jelena (Jelka)

Marević

Marta Grubišić, 8. r.

OŠ Meje, Split

Voditeljica:

Dijana Čondić-Kapetanov

(nagrađeni rad)

Ispit savjesti

Jesi li ikada razmislio
koliko je gladnih usta u svijetu,
da ne plivaju svi u medu i mlijeku?
Koliko se djece bori sa glađu,
koliko ih se bori sa žeđu?
A ti jedeš i piješ bez grižnje savijesti,
dok se siromašna djeca nemaju
od čega najesti.
Nemaju novac da kupe kruh,
cijeli dan im je prazan trbuh.
Tvoju pomoć trebaju,
na tebe samo čekaju.
Pomozi im i učini dobro djelo,
daruj im novac za pristojno jelo.
Možda ti nitko neće zahvalan biti,
ali ćeš zato dobar osjećaj imati.

Marija Eder, 6. r.

OŠ Stjepana Ivičevića, Makarska
Voditelj: Petar Kelvišer

Neka te srce vodi

Kada na ulici sretnoš siromaha,
bez odjeće, pogleda plaha -
pokušaj u njemu Isusa prepoznati
i zbog njega gladnog nahraniti i žednog
napojiti.

Kada ulicom prođe baka,
sa štapom, bolesna, nije jaka -
na njenom licu, nježnom i sjetnu,
kao da se oblak i sunce sretnu.

Kad pogledaš blistavu suzu oka,
javi ti se bol u srcu, duboka.
Priđi joj, pomozi, ruku joj pruži
pa će njeni usamljeni dani postati sretniji,
duži.

Tvoje srce nek te vodi,
glas u njemu nek te bodri.
Jer, Bog je s tobom zauvijek tu,
i u dobru i u zlu.

Leonarda Čubelić, 7. r.

OŠ Plokite, Split
Voditeljica: Miranda Banovac

Ljubav

Ljubav! Kad kažem tu riječ pomislim na nježnost, zagrljaj, zajedništvo. Kad pomislim na riječ milosrđe, osjećam se ispunjeno i sretno jer ono za mene znači pomaganje, pravi put. Te dvije riječi zapravo su vrlo slične, obje nam govore o odnosu među ljudima. Njih ne možemo dotaknuti, ali ih možemo osjetiti. Slijepac ne vidi očima, ali vidi srcem, gluhi

ne čuje, ali osjeti dobrotu u čovjeku. Slijepi i gluhi šire ljubav i pomažu drugima na svoj način.

Ljudi uvijek pronadu način kako iskazati ljubav. Svaki čovjek bi se trebao osjećati voljen i zaštićen. Naša vjera nas uči da činimo drugima ono što želimo da nama drugi čine. Zato, sjetimo se svih onih koji nas trebaju jer ćemo

jednog dana možda i mi trebati njihovu pomoć. Milosrđe je središte Radosne vijesti. Zato bi trebalo biti i središte života svakog vjernika. Širimo sreću svijetom da bude bolje mjesto. Širimo milosrđe i ljubav da svi budemo Isusovi prijatelji i braća.

Lucijana Mravak, 6. r.

OŠ Ivana Mažuranića, Obrovac Sinjski
Voditeljica: Jelena Laco

Roko Matas i Duje Ćubelić, 6. r.

OŠ Bol, Split
Voditeljica: Sanja Đivanović

Voli druge

Kćer ili sin milosrđa budi
da ljudi u tebi
prepoznaju vjeru.

Voli druge kao sebe
da i oni tebe napoje,
kada ti potrebno bude.

Dora Boban, 4. r.

OŠ Petra Kružića, Klis
Voditeljica: Vedrana Balić

Veliko djelo

Milosrđe je pomaganje drugima u nevolji
i u bilo kojoj situaciji.

Milosrđe može učiniti svatko.

Isus je pokazao veliko milosrđe.

Dao je svoj život, da nam se otvore vrata raja.

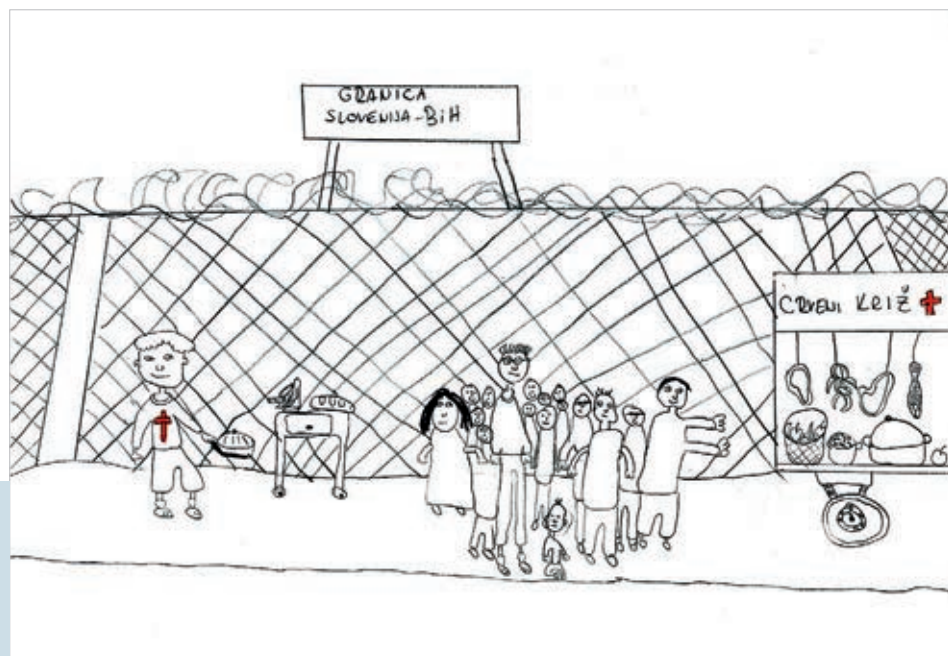
Moramo pomagati i prijateljima
i neprijateljima.

Ne uzvraćaj zlo, nego čini dobro!

Milosrđe za mene znači veliko djelo.

Bruno Bukša, 2. r.

OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Nives Kekez

Marin Jenjić, 6. r.

OŠ kraljice Jelene, Solin
Voditeljica: Ksenija Jelavić Šako

Ljubavlju rasipni

Milosrđe. Toliko asocijacija, a sve upućuje na jedno: Boga. Čemu materijalno i uspjeh ako u sebi nismo sretni, zadovoljni i ispunjeni? Bez Boga je to nemoguće.

Što znači biti pravi kršćanin? Znači li to donirati potrebitima, a doma, među članovima obitelji je „kaos“? Znači li to ići na svetu misu svake nedjelje, a istovremeno se dosađi-

vati? Ne! Biti kršćanin znači biti milosrdan, na neki način biti rasipan. Rasipan ljubavlju prema drugima, žrtvom i odricanjem. Biti milosrdan znači dijeliti, savjetovati, pomoći drugome izići iz neznanja o veličini Božjeg milosrđa i bezgranične ljubavi.

Cijeli život je samo priprema za sve što nas čeka. To je i velika kušnja. Kušnja o spozna-

ji i prihvaćanju Božje ljubavi. Zašto djelovati suprotno od ruke koja ti je sve dala? Doprijeti do nekih ljudi je jako teško, ali uz malo više otvorenosti, iskrenosti i ljubavi mogli bismo promijeniti svijet. A mi smo taj svijet.

Mira Galić, 6. r.

OŠ Sućidar, Split

Voditeljica: Mirjana Vuletić

Mia Lisica, 2. r.

OŠ Bol, Split

Voditeljica: Verica Aljinović

Milost u srcu

Pružimo ruku svakom
i budimo milostivi svi,
na svijetu već mnogo nepravde ima
i zato nemojmo nepravdani biti mi.
Dobro se dobrim vraća,
iako možda ne svaki put,
dobrotu odaberimo,
neka to zauvijek bude.
Ne skrenimo.
Gladne nahranimo i žedne napojimo,
siromaha da ne zebe odjenimo,
umornog putnika u svoj dom primimo.
Otvorimo svoju dušu svima
i neka u svakom srcu mjesta ima,
za bolesne obići i prognanom pomoći.
Jer, nitko ne zna što ga čeka sutra
i što već može biti idućeg jutra.
Zato, milost neka vlada u svima,
jer svaki čovjek u grudima srce ima.

Leona Bogojev, 4. r.
OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Dijana Čubelić

U milosrđu dajem

U milosrđu dajem sve što mogu,
jer želim biti bliži milosrdnom Bogu.

Onaj tko je gladan,
uz mene neće biti jadan.

Jer ja ću ga nahraniti,
a ne zanemariti.

Nikada ne psujem,
Presveto Trojstvo jako štujem.

Uvijek istinu kažem,
kome je potrebno - pomažem.

Toni Ajduk, 4. r.
OŠ Stjepana Radića, Imotski
PŠ Vinjani Donji
Voditeljica: Veronika Galić

Milosrđe je više od samilosti

Milosrđe i samilost su usko povezani. U svijetu koji sve češće nemilosrdno gazi one koji su slabi, riječ milosrđe zvuči neobično i strano, a nalazi se u samom središtu Radosne vijesti. Stoga bi trebala biti i u središtu života svakog vjernika. Bog za čovjeka čini sve i želi ga uključiti u zajedništvo sa sobom. No, čovjek treba pogledati najprije u svoje srce i otkriti vlastitu potrebu za putem milosrđa. Milosrđe ne vidi samo materijalne potrebe ljudi, nego i potrebu za očuvanjem dostojanstva.

Samilost je moćna duševna sila i potrebna je za opstanak

čovječanstva. Netko će reći da je milosrđe kao suosjećanje, odnosno samilost. No, to nije u potpunosti točno. Samilost ima dva oblika: samilost koju prati mudrost i samilost bez mudrosti. Samilost koja je odvojena od mudrosti često dovodi do zavisti, zla i licemjernog suosjećanja. Ovakva

samilost nije od Boga i nema pravo ljudsko lice. Ne izvire iz zajedništva s Bogom, već traži sebe i potvrdu svoje oholosti. Milosrđe je uvijek od Boga i zato je ono puno više od samilosti.

Nina Buljan, 3. r.

Druga gimnazija, Split

Voditeljica: s. Dolores Brkić

Liberato Frapporti, 8. r.

OŠ Bol, Split

Voditeljica: Sanja Đivanović

Ajmo, sada svi!

*Ajmo, gladnoga nahraniti,
žednoga napojiti,
siromaha odjenuti!*

*Ajmo, sada svi
napraviti ozbiljno
od ovih pravila, za Boga!*

*Ajmo, putnika primiti,
bolesnika i utamničenika pohoditi,
zarobljenike i prognanike pomagati
i mrtve pokopati!*

*Ajmo, sada svi
napraviti ozbiljno
od ovih pravila, za Boga!*

*I tako ćemo biti dobri svi,
ako jedno od tih pravila poštujemo mi,
da se zbližiš s Bogom i ti!*

Lena Kragić, 4. r.
OŠ Marjan, Split
Voditeljica: Dijana Čubelić

Dani milosrđa

*Uvijek ću nastojati svakome pomoći,
a nikad nikome odmoći.*

*Sve što mogu drugom ću dati,
da taj drugi manje pati.*

*Mnogi ljudi vole samo sebe i moć,
a ne mare što drugome treba pomoć.*

*Volio bih da na svijetu zla ne bude
i da djeca ni za čim ne žude.*

*Volio bih i da nema rata,
da ljudi u srcima nose Isusa kao brata.*

Roko Režić, 5. r.
OŠ Split 3, Split
Voditeljica: Karmela Raić

Vrelo radosti

Jesam li dao kruha gladnima? Među nama žive bližnji koji traže i zovu u pomoć. Oni se raduju svakom darovanom obroku, osmijehu, podršci. Bili blizu ili daleko, dobro je da duhom i srcem budemo bliski jedni prema drugima. Ovo je vrijeme za novi početak, za pomak i preokret. Milosrđe je vrelo radosti, spokoja i mira. Naše spasenje ovisi o njemu.

Teško je povjerovati kako i u 21. stoljeću visoke tehnologije i napretka postoji žeđ za vodom. Činimo li dovoljno za ugrožene stanovnike dalekih zemalja? Tužno je da i među našim sugrađanima ima onih kojima nedostaje prikladne odjeće i obuće. Nailazimo na one koje treba zaogrnuti plaštem dobrote, podrške i zajedništva.

Putnika primiti. Došlo je vrijeme kada i vlastiti članovi obitelji postaju putnici. Vrijeme u kojemu djeca, umjesto

da prihvaćaju i vole svoje članove u starosti i nemoći, ona ih ne primaju pod svoj krov. Katkad je lakše voljeti daleke i strane, nego one najbliže koji su postali daleki i neshvatljivi. Kada se pojavi bolest, više ništa nije isto. Žvot postaje drugačiji, neočekivan. U tim trenucima najvažnija je molitva, jer nam ni najbolji liječnik ne može pomoći kao

što to može milosrdni Otac. Zatvorske rešetke ne mogu biti zapreka za dolazak evanđelja. Gospodin je pobijedio smrt i strah. Uskrsnuće predstavlja vrhunac radosti.

Mia Korda, 3. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

Milostiv biti

Ti koji imaš,
a hoćeš još,
ti koji nemaš,
ne moliš za groš.

Koji ćeš se prije
odreći svega,
dati sve što imaš
za dobrobit bližnjega.

Vjeruj mi, bogataš
za darivanje nije,
škrta mu je ruka,
a u džepu izobilje.

A siromah ubogi -
i ono što ima
dat će ti odmah,
makar mu se život klima.

Slušaj me sada
bez ikakve dileme,
za milosrđe ne treba
ići u ekstreme.

Daj što možeš,
ne trebaš više,
tako ti se tuga
sa srca lakše briše.

Milostiv biti
zbilja je lako,
divno bi bilo
da je milostiv svatko.

Na tebi je, čovječe,
odluči se sada:
biti milosrdan
za bližnjega, za svagda.

Mila Pašalić, 4. r.

Druga gimnazija, Split
Voditeljica: s. Dolores Brkić

Moj put

Milosrđe je put,
obasjan i žut,
stao u kut
svakoga srca.
Milosrđe je ključ,
zlatni обруč,
svega svijeta sreća,
sreća najveća,
sreća prateća,
sreća pršteća,
sreća rukovodeća.
Očeva milost,
Očeva samilost,
milosrdna svjetlost.

Tina Marić, 6. r.

OŠ Mertojak, Split
Voditeljica: Milena Budimir

Lara Rako, 7. r.

OŠ Lučac, Split
Voditeljica: Dubravka Bjelica

Budi mi prijatelj

Tužno je vrijeme. Oblaci su tužni, a i ja sam tužan. Ne želim biti tužan! Želim biti veselo. Želim da i vrijeme bude takvo.

Ljudi se loše ponašaju, svađaju se, ne slušaju, govore grube riječi. Djeca ozljeđuju prijatelje, viču, razbijaju tuđe stvari, vrijeđaju i mene. Zašto su ta-

kvi? Zašto nisu veseli? Zašto ne slušaju? Zašto me tuku? Zašto se lijepo ne igraju?

Znam da ponekad griješim i žao mi je. Ne želim nikoga rastužiti. Želim se igrati s prijateljima. Želim biti sretan kao dijete. Djeca bi trebala biti prijatelji. I ljudi isto. Treba biti ljubavi, mira i prijatelj-

stva. Neka bude sunca, sreće i ljubavi među ljudima. Ne želim suze, nego smijeh, da svi budemo sretni. I ja ću biti sretan.

Budi mi prijatelj!

Petar Vlak, 3. r.

OŠ Plokite, Split

Voditeljica: Miranda Banovac

(nagrađeni rad)

Ante Zebić, 4. r.

OŠ Mertojak, Split

Voditeljica: Nikolina Kalajžić

Budi čovjek

Čudno je kako svi mi pokušavamo biti na vrhu svijeta. Gdje god se nalazili, što god radili, zapravo, svi smo na vrhu svijeta. Zašto ovaj svijet ne pretvorimo u nešto ljepše? Gdje su nestali osjećaji i ljubav? Gdje je u svemu tome milosrđe?

Pružiti ruku onome tko vas iznevjeri, pomoći onome kome je potrebna, čak i za najmanje stvari, poput pomoći starijoj osobi preko puta... Sve to polako nestaje. Nepovjerenje, sebičnost i strah vladaju svijetom, a prave vrijednosti je teško naći. Zar smo zato stvoreni? Kakav ćemo trag ostaviti za sobom? Mislim da se trebamo trgnuti iz takvoga razmišljanja i učiniti nešto na ovome svijetu. Ostaviti tragove. Živjeti. Voljeti. Ali, na način na koji nas je učio naš Otac. Učiniti dobro djelo. Manje živjeti za materijalno i više se posvetiti drugome. Ne želim živjeti samo da živim! Zato prva pružam ruku i kažem: Govori, jer ti je podaren govor. Slušaj, jer ti je podaren sluh. Pružimo ruke jer znam da smo svi jedni uz druge i da će sve biti u redu. I osjećajmo! Jer osjećaji su besplatni, a čine čuda. Svijet čine svjetlijim. Mi smo djeca Oca milosrđa i ne smijemo to nikada zaboraviti.

Možda nećeš biti poznat po novom, skupom automobilu ili mobitelu, ali ako daš priliku životu, možeš ostati zapamćen po nečemu puno većem: ljubavi koju si pružao, sreći koju si dijelio, poštenju koje si zaradio. Takve stvari ne umiru, one ostaju zapamćene, vječne su. U tvome srcu i srcima drugih. To nas čini ljudima. A kada dođemo do kraja našeg ovozemaljskog puta, znat ćemo da je bilo vrijedno živjeti.

Smiljana Ćurić, 3. r.

SSŠ bana Josipa Jelačića, Sinj
Voditeljica: Helena Balajić

Žedni ljubavi

Svi ljudi na svijetu su žedni.
Možda ne vode, pića,
ali tu tek počinje ova priča.
Sreća, utjeha i radost im
nedostaje,
život im mučenje postaje.
Godinama gledaju
nepružene ruke
i donesene muke.
Neki su žedni obitelji,
neki znanja,
neki, pak, utjehe
i pomaganja.
Zato, napoji žedne,
nahrani gladne
i ne budi duše hladne.

Paula Čular, 6. r.

OŠ Bol, Split
Voditeljica: Sanja Đivanović

Sadržaj

Predgovor	7
-----------------	---

Lice Očeva milosrđa

Zašto je Bog milosrdan?	12
Sudac koji ne osuđuje.....	13
Iskra Božje ljubavi	13
U školi Oca milosrđa	14
Ima jedan cvijet	15
Lice Očeva milosrđa	15
Prije nego što sunce zađe.....	16
Milosrdni Otac	17
Bog je tu.....	17
Božja dobrota	18
Podno križa.....	18
Isuse, daj mi milosrdno srce	19
Most ljubavi	19
Milosrdni Bože	20
Molitva milosrdnom Ocu	20
Do Boga dolazimo ljubeći	21
Hvala Ti na milosrđu, Gospodine	22
Prsten	23
Milostiv si, Gospodine	24
Otac koji voli	25
Koračaj stazom svjetla	25
Oče, hvala ti!.....	26
Želim biti poput Isusa.....	27
Njegovo lice	27
Otvori mi oči	27

Krist je naš put	28
Točno u tri sata.....	29
Molitva milosrdnom Isusu	29
Na poljima zelenim	30
Iskaznica milosrdnog Boga.....	31
Najveće milosrđe	31
Zrno milosrđa.....	32
Molitva	32
Isus nas voli	33
Uskrsli Isus na putu s nama.....	33
Tvoje srce	33
Očev dar.....	34
Tvoja milost, Isuse	35
Krist - lice Očeva milosrđa.....	35

Svjedoci milosrđa

Poput Petra	38
Pomoć u matematici.....	39
Moji uzori	40
Put u kraljevstvo Božje	40
Svjetionik milosrđa	41
Sveti Ivan don Bosko - svetac milosrđa	41
Svjetionici milosrđa	42
Zdravo Marijo, majko milosrđa.....	43
Gospi.....	43
Neuka poučiti	44
Marijini obroci.....	45
Voljela me poput sina.....	46
U Samaritancu.....	47
Nepravdu strpljivo podnositi	47

Lijepo sjećanje	48
Milosrđe Majke Terezije.....	49
Pola kruha.....	49
Ogrijanje među nama	50
Sakupljač boca	51
Pružena utjeha	51
Vedrina u jeseni.....	52
Pravi junak.....	56
Oni su heroji.....	57
Veliko srce.....	57
Sveti Leopold.....	58
Svetci.....	58
Siromah.....	59

Opraštanje ne možeš zaobići

Opraštanje nas oplemenjuje	62
Božji dar	63
Želim biti sretan.....	63
Prva sveta ispovijed	64
Nezgodna	64
Milosrdni dlan	65
Letjeti s Njim	65
Isus me pronašao	66
Prije svete ispovijedi	68
Jer ja oprost volim	68
Bratski dogovor	69
Pred ispovjedaonicom.....	69
Pobjeda	70
Radost opraštanja	70
Prijatelju oprostiti	70
Otvoreno srce	71

Nešto sveto	71
Ponos i opraštanje	72
Ča nan je svit	73
Učim se opraštati	73
Opraštanje ne smiješ zaobići	74
Požuri!.....	75
Snaga oprosta	75
Zrno milosrđa.....	76
Pomirenje	76
Most.....	77
Obnova prijateljstva.....	77

Obitelj - škola milosrđa

Nedjelja Caritasa	80
Dar za Caritas	81
Obitelj za druge	82
Želim biti strpljiv	82
Moj brat	83
Treba vjerovati.....	83
Moja divna obitelj	84
Molitva za baku	85
Molitva za djeda	85
Od roditelja učimo	86
Milosrđe u obitelji	87
Najbolje vrijeme za obitelj	88
Djedova dobrota.....	89
Što je milosrđe?	89
Ruža za pradjeda	90
Djedov molitvenik.....	90
Moj uzor	91
Za obitelj.....	91

Svjetlost na kraju tunela	92
Življenje milosrđa u obitelji	93

Milosrđe - Božji dar i životni stav

Recite mi, molim vas!.....	96
Više od samilosti	96
Pronađi milosrđe	97
Uvijek bih pomagala.....	97
Milosrđe nema granica.....	98
Haiku o milosrđu.....	98
Milosrđe.....	98
Godina Božjeg milosrđa	99
Da i oni budu sretni.....	100
Drugo ime	101
Milosrđe.....	101
Poslušajte ljudi	101
Djela milosrđa	102
Pravi put	103
Naučimo voljeti	103
Skriveni svirači	104
Ispit savjesti.....	105
Neka te srce vodi	105
Ljubav	106
Voli druge.....	107
Veliko djelo	107
Ljubavlju rasipni.....	108
Milost u srcu.....	109
U milosrđu dajem	109
Milosrđe je više od samilosti	110
Ajmo, sada svi!.....	111
Dani milosrđa	111

Vrelo radosti	112
Milostiv biti	113
Moj put	113
Budi mi prijatelj	114
Budi čovjek	115
Žedni ljubavi.....	115

CIP - Katalogizacija u publikaciji
SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U SPLITU

UDK 821.163.42-053.5-82(082)
75-053.5(082)

DJECA Oca milosrđa : zbornik učeničkih radova u Godini milosrđa /
<priređile Mirjana Vučica, Marina Šimić> Split :
Splitsko-makarska nadbiskupija, 2016.

ISBN 978-953-256-090-9

1. Vučica, Mirjana 2. Šimić, Marina, vjeroučiteljice

160720075

